UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alta., Canada
Phone 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата в Канаді — $6.00
Окреме число: 20 центів
Поза Канадою: $7.50
Зміна адреси: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

15 ЛИСТОПАДА
Число No 46
Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLV VOL. XLV
NOVEMBER 15, 1973

Єпархіяльний з'їзд ЛУКЖ

Наталія Яніцька, голова Єпархіяльної управи ЛУКЖ

В Едмонтоні відбувся в днях 9-11 листопада успішний Єпархіяльний з'їзд Ліги Українських Католицьких жінок. Головою Єпархіяльної управи вибрано Наталію Яніцьку. Повний склад управи друкуємо на 3-ій стороні. Обширний звіт із з'їзду подамо в чергових числах „УВ".

ІЗРАЇЛЬ ТА ЄГИПЕТ ПІДПИСАЛИ ПЕРЕМИР'Я

Американський міністер закордонних справ д-р Г. Кіссінджер, після переговорів із прем'єром Ізраїля Голдою Маїр в Вашінґтоні та єгипетським президентом А. Садатом у Каїро, довів до підписання перемир'я між Ізраїлем та Єгиптом. Вперше, після 25 років, стрінулися безпосередньо в неділю, 11 листопада заступник шефа ізраїльського штабу ґен. А. Ярів та заступник єгипетського шефа штабу М. Ґамазі на дорозі між Каїро та Суезом й підписали перемир'я. Після того вони попивали сік із грейпфруту й обговорювали подробиці умовин перемир'я.

Обі сторони зобов'язалися додержуватися умовин перемир'я, укладених ОН, та розпочати переговори в справі відтягнення військ на становища, де вони були 22 жовтня. Цивільні мешканці з окруженого ізраїльськими військами міста Суезу будуть евакуовані, а єгипетські вояки, що є в Суезі зможуть діставати безперервно харчі та ліки. Також буде запевнена достава харчів та ліків 20,000-ній єгипетській армії, окруженій ізраїльськими військами на Синайській пустині. Ізраїльські військові сторожі будуть заступлені вояками ОН. Після того наступить виміна полонених. В міжчасі вояки ОН перебрали контроль над фронтовими полосами. Перші канадські вояки, що прибули до Каїро, вже поуставляли на площі для кінських перегонів у Каїро шатра для прибл. 400 канадських вояків, які прибудуть цього тижня до Єгипту.

Для справ миру між Ізраїлем та арабськими державами відбудеться незабаром конференція в Женеві, де, крім представників Ізраїля та арабських країн, будуть теж представники США та СССР, які мають ґарантувати додержання умовин обома сторонами.

Оттава шукає порозуміння з Албертою

ПРОПОНУЄ ЗВЕРТАТИ 40% ПОДАТКУ

Федеральний міністер для справ енергії Д. Мекдоналд заявив, що федеральний уряд готов дати Алберті 40% із податку, що його, в сумі 1.90 долярів від одної бочки нафтової ропи, уряд наклав на продавану до США нафтову ропу. Тепер Канада продає до США прибл. один мільйон бочок нафтової ропи денно, з чого було б місячно прибутку 60 мільйонів долярів із нового податку. Алберта, яка продукує прибл. 85% нафтової ропи на експорт, діставала би місячно прибл. 20.1 мільйонів долярів, Саскачеван, звідки експортують 11% нафтової ропи, діставав би прибл. 2.6 мільйонів долярів, Британська Колюмбія, що дає 4% нафтової ропи, діставала би не цілий мільйон долярів, а Манітоба, звідки продають 1% нафтової ропи, діставала би 200,000 долярів місячно.

Залишені для федерального уряду 36 мільйонів долярів були б зужиті на розвиток нових джерел енергії в тих провінціях, які продають нафтову ропу до США. Найбільше тут скористала би Алберта, яка продає 85% нафтової ропи.

Албертський уряд не погодився на пропозицію міністра Мекдоналда й відмовився продовжувати перервані переговори в справі податку від нафтової ропи, бо, міністер Мекдоналд не виявив у переговорах доброї волі для співпраці, а, крім того, федеральний уряд без порозуміння з Албертським урядом підніс податок до 1.90 дол. від бочки нафтової ропи.

Розходження між федеральним та албертським урядом викликали живу дискусію в федеральному парляменті, де деякі албертські посли домагалися від прем'єра Трюда, щоб він, на місце міністра Мекдоналда, назначив когось іншого для переговорів із албертським урядом. Одначе прем'єр відмовився, заявляючи, що він і всі федеральні міністри мають повне довір'я до міністра Мекдоналда.

Прем'єр Трюдо завважив, що 23 листопада відбудеться в Торонто конференція провінційних міністрів у справі енерґії й він сподівається, що прем'єр Алберти вишле туди свого представника, хоч тимчасово перервав переговори з федеральним урядом у справі податку від нафтової ропи. Якщо албертський уряд не вишле свого представника, то конференція відбудеться без нього — сказав Трюдо.

В часі дебати міністер Мекдоналд сказав, що федеральний уряд був би за-

(закінчення на стор. 8.)

Знайшли зброю в гробівці

Цього літа совєтська політична поліція КҐБ знайшла на цвинтарі в старому гробівці в селі Товсте, біля Тернополя, склад зброї. У зв'язку з тим заарештовано багато селян, а між ними теж голову місцевого колгоспу.

23 мільйони долярів для фармерів

Албертський уряд ухвалив прийти з допомогою албертським афрмерам, яких поля пошкодили посуха, зливні дощі та сніг, який унеможливав молочення збіжжя. Кожний фармер зможе дістати безпроцентову позичку в сумі до 7,500 долярів на переведення сіна, на переховування вогкого збіжжя та на покриття шкід, спричинених дикими звірятами у збіжжі. Уряд заповів теж, що збільшить відшкодування за поля, пошкоджені дикими звірятами із 15 долярів до 25 долярів від акра.

Переведення цеї провінційної допомоги в життя коштуватиме провінційний уряд два мільйони долярів.

Всі внески на позички для фармерів із цього фонду мусять бути затверджені місцевими комітетами для розвитку рільництва, встановленими міністерством рільництва, а кромі того всі внескодавці мусять обезпечити своє збіжжя в провінційній асекураційній компанії.

Помер кол. посол Микола Мельник

Кол. посол М. Мельник

В суботу, 10 листопада помер на 62-ому році життя кол. посол до Албертської леґіслятури з партії суспільного кредиту Микола Мельник. Він був вибраний послом тричі: в 1959, 1963 і 1967 році. В минулих провінційних виборах покійний М. Мельник не кандидував, бо його виборчу округу Віллінґдон злучено з виборчою округою Редватер.

М. Мельник був по званні вчителем і вчителював в Ендрю. Як посол він брав часто участь в різних українських імпрезах як представник албертського уряду.

Похорон покійного відбувся в середу, 14 листопада з української греко-православної катедри св. Івана на цвинтар Еверґрін в Едмонтоні.

Р. Солтикевич дістав відзначення

В суботу, 3 листопада албертський уряд дав 350 визначним албертцям відзначення за їхні заслуги в різних ділянках життя в Алберті.

Між відзначеними був м.ін. теж диригент хору „Дніпро" Р. Солтикевич, який дістав відзначення за те, що після прибуття до Канади в 1951 р. був диригентом семи хорів, за популяризацію українського хорового мистецтва в Алберті та за організацію українського чоловічого хору „Дніпро".

► **У США обмежено** продаж вітамінів „А" і „Д", бо якщо їх заживається в великій кількості, вони можуть бути шкідливі для здоров'я.

Обмеження в зуживанні енерґії в США

У зв'язку зі зменшенням достав нафтової ропи з арабських країн до США, американський президент Р. Ніксон зажадав від конґресу повновластей ввести обмеження в зуживанні нафтової ропи та пального (ґазоліни). Президент задумує впровадити картки на продаж пального та нафтової ропи та скоротити години праці, щоб обмежити уживання електричного струму, а тим самим й нафтової ропи, ще нею користуються в електрівнях. В дальшому президент хоче обмежити скорість їзди автомобілями до 50 миль на відкритих дорогах, бо тоді зменшиться зужиття пального, завісити програму боротьби з затруєнням води та повітря та задержувати в США протягом цілого року літній час. Президент домагається ухвалення повновластей в половині грудня ц.р., щоб міг свою ощадностеву програму ввести чимскорше в життя.

Одночасно з обмеженням зужиття нафтової ропи президент закликає американських винахідників шукати за іншими джерелами енергії, щоб США до 1980 року були самовистарчальні в продукції своєї енергії. Президент Р. Ніксон закінчив свій заклик надією, що США, які зуміли винайти атомну бомбу й післати астронавтів на Місяць, дадуть собі раду теж із проблемою пального та електричного струму.

Мешканці Буковини й Закарпаття

Згідно з інформаціями „Українського Історичного Журнала" в 1970 р. на Буковині жило 845,000 осіб. З того було 581,000 українців, 85,000 румунів, 78,000 молдаван, 53,000 росіян і 37,000 жидів. В тому самому році жило на Закарпатті 1,057,000 осіб, в тому 808,000 українців, 152,000 мадярів, 350,000 росіян, 28,000 румунів, 11,000 жидів та 10,000 словаків.

Єгипет і США нав'язали зв'язки

Після відвідин американського міністра закордонних справ Г. Кіссінджера в Єгипті, Єгипет та США погодилися нав'язати знову дипломатичні зв'язки між обома країнами, які були зірвані в часі минулої ізраїльсько-арабської війни 1967 року. Обі країнн вже навіть обмінялися амбасадорами.

СССР купуватиме арабську нафтову ропу

СССР старається використати теперішнє напруження між США та арабськими державами, які обмежують доставу нафтової ропи до США, й забезпечити збільшені достави нафтової ропи до СССР та сателітних країн переговорюють тепер з Юґославією в справі побудови 420-милевого нафтопроводу з адрійськог порту Р'єка до Заґребу, відтак до Беоґраду, а звідти до Мадярщини та Румунії. До Р'єки довозили би нафтову ропу вантажними суднами. З цього нафтопроводу користали би теж Чехословаччина, Польща та Румунія і, можливо, Австрія. Досі ще невідомо, кілько нафтової ропи арабські держави продаватимуть комуністичним країнам.

Албертська нафтова ропа до Квебеку

Якщо цього року достава нафтової ропи споза Канади до Квебеку зменшиться, то Албертський уряд заповів, що Алберта буде продавати Квебекові днено 100,000 бочок нафтової ропи, щоб допомогти Квебекові забезпечити належну кількість нафтової ропи на опал та для інших промислових потреб.

СНІГОМ ПОКРИТІ ДЕРЕВА В БІҐ ВАЙТ В ОКОНАҐАН ВАЛЕЙ, БР. К.
Біґ Вайт є улюбленим місцем лещетарів. фото: Канадське державне бюро подорожі.

Збільшено вплати на фонд допомоги безробітним

Наслідком поширення круга осіб, що користають з фонду допомоги безробітним, дотеперішний фонд виявився за малим, бо при кінці року досягне в недоборі 509.6 мільйонів долярів. Щоб вирівняти цей недобір, уряд підвищив оплати від робітників та працедавців на фонд безробіття. Починаючи від 1 січня 1974 року, кожний робітник платитиме тижнево від кожних зароблених 100 долярі в 1.40 дол., а працедавець 1.96 дол. на фонд безробіття. Досі робітники платили по 1.00 дол., а працедавці по 1.40 дол. Оплату на фонд безробіття платиться лиш до висоти зароблених 170 долярів тижнево.

НАБЛИЖАЄТЬСЯ 1-ШЕ ГРУДНЯ 1973 РОКУ

Пригадуємо всім Високопреподобним і Всечесним Отцям, всім управам наших організацій, всім ,кому дороге існування нашої української спільноти в Едмонтоні і Алберті, що 1 грудня ц.р. мусимо мати 200 наших діточок у віці від 4½ до 5½ років життя в нашому передшкіллю в Едмонтоні. Без такого передшкілля не матимемо повної української державної школи у вільному світі у 1974 році.

Зробім усе, що в наших силах, не прогавмо золотої нагоди, бо нас засудить історія і наші власні діти!

Коротки вістки

► **Калгарська міська** управа обчислила, що матиме цього року мільйони долярів прибутку із кар, що їх платять власники автомобілів за порушення приписів їзди.

► **Калгарський** технологічний інститут (CAIT) має цього року 3,500 студентів, а 450 нових прийдуть у січні. Молодь йде радше до Інститутів, як до університетів, бо в інститутах студії значно коротші.

► **На 30 червня ц.р. 451** кредитових спілок Алберти мали майна вартости понад 290 мільйонів долярів.

► **Уряд Британської** Колюмбії ухвалив дати допомогу три мільйони долярів на побудову фабрики для перерібки риб в Порт Сімпсон, Бр.К. В фабриці працюватимуть індіяни, які теж займаються ловлею риб.

► **В Саскачевані живе** тепер 940,000 мешканців. Між 1961 і 1971 роком Саскачеван залишило 151,700 мешканців, які виїхали до інших провінцій, бо в Саскачевані не могли знайти для себе зайняття.

► **Протягом першого** півріччя 1973 р. до Канади прибули 70,833 іміґранти в порівнанні із 54,313 іміґрантами, що прибули в тому самому часі 1972 р.

► **Канада визнала** формально новий уряд у Чіле. Цей уряд визнало багато держав, кромі комуністичних країн.

► **В серпні ц.р.** виплачено з фонду безробіття 145 мільйонів долярів, на 10.5 мільйонів долярів менше, як минулого місяця і на 9 мільйонів менше, як у серпні м.р.

► **До Канади прибуває** що раз то більше англійських іміґрантів й цього року їх прибуде до Канади прибл. 25,000. Найбільше англійців прибуло до Канади в 1957 р. бо понад 100,000.

► **В цьому році в Канаді** засіяно соняшником лише 130,000 акрів, на 40% менше, як минулого року. В 1971 році в Канаді виростало соняшник на 239,000 акрів.

► **На 25 жовтня прибув** до Ватикану 89-річний мешканець французького міста Віші, Й. Бастіянеллі, який пройшов пішком 935 миль, щоб бути на авдієнції у Папи.

► **З уваги на недостачу** пального („ґез-у") в Голляндії заборонено їздити автомобілями в неділю.

► **В національному парку** ім. Круґера в Південній Африці є понад пів мільйона різних диких звірят.

► **Північні корейці** післали до Єгипту своїх пільотів, щоб допомагали єгиптянам воювати з Ізраїлем, бо сподіваються, що арабські країни піддержать їх домагання, щоб Південну Корею злучити з Північною комуністичною.

► **Обчисляють,** що прибл. 100 мільйонів американців тепер їздить на колесах („байсиках"), а цього року буде проданих дальших 15.4 мільйонів коліс. Одначе зацікавлення колесами зачинає вже меншати.

► **Понад 100 совєтських** жидів, які виїхали з СССР, не хотіли їхати до Ізраїля, поселилося в Західній Німеччині.

► **На 85.7 мільйонів** працюючих американців є 4.1 мільйонів безробітних. В США безробітні становлять 4.5%.

► **Минулого тижня СССР** вислав у міжплянетні простори чергового сателіта „Космос 605", в якому були звірята, на яких мали переводити деякі досліди в тих просторах.

► **Секретар совєтської** комуністичної партії Л. Брежнев вибирається під кінець листопада з „приязними відвідинами" до Індії.

► **Московський патріярх** Пімен передав 33,000 долярів на відбудову манастиря св. Пантелеймона на горі Афоні в Греції. В цьому манастирі живуть російські та українські черці.

► **В Північному В'єтнамі** перебувала перед недавною ізраїльсько-арабською війною делеґація сирійських старшин, які вивчали воєнну тактику боротьби північно-в'єтнамського ґенерала Діяпа.

► **СССР доставляє** до Західної Німеччини природний ґаз із України та Центральної Азії. Ґазопровід проведено через Чехословаччину.

► **Чілійський уряд** викинув із Чіле чотирьох канадських священиків, черців-облятів, які вели в Чіле місійну й душпастирську працю.

►**В Румунії розстріляли** керівника відділу державної промисловости Й. Тудора за те, що він брав хабарі й тим „діяв на шкоду батьківщини та підривав народне господарство".

ДВАДЦЯТЬ ТРЕТЯ НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ЗШЕСТЯ

ЛИСТ ДО ЄФЕСЯН: зач. 220

Брати, Бог, який багатий на милосердя, задля превеликої своєї любови, котрою нас полюбив, і нас, коли ми були мертвими через гріхи, оживив з Христом, котрого ласкою ви спасені, і воскресив з Ним і разом посадив у небі в Христі Ісусі, щоб показати в грядучих віках безмірне багатство своєї ласки в добротливості для нас у Христі Ісусі.

Бо ви спасені ласкою через віру, і це не з вас, бо це дар Божий. Не з діл, щоб ніхто не хвалився. Бо ми його сотворіння, сотворені у Христі Ісусі на добрі діла, котрі Бог наперед приготовив, щоб ми в них ходили.

СВ. ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ЛУКИ: зач. 38

У той час прийшли у Гадаринську землю, що лежить напроти Галилеї.

Коли ж Ісус вийшов на берег, заступив йому дорогу якийсь чоловік з міста, що з давнього часу мав бісів, і одежі не вдягав, і в хаті не перебував, а в гробовищах. Побачивши ж Ісуса, закричав і припав до нього й сильним голосом закликав: „Що тобі до мене, Ісусе, сину Бога Вишнього, не муч мене".

Бо звелів був нечистому духові вийти з того чоловіка; з давнього бо часу хватав його, — і в'язали його ланцюгами й оковами, і стерегли його, та він розривав окови й ганяв його біс у пустині.

Запитав же його Ісус, кажучи: „Як тобі на ім'я?" Він сказав: „Легіон" — бо багато бісів ввійшло в нього.

А було там велике стадо свиней, що паслися на горі; і благали його, щоб дозволив їм увійти в них. І дозволив їм.

Біси, вийшовши з чоловіка, увійшли в свиней. І кинулось стадо з кручі в озеро й потонуло.

А пастухи, побачивши, що сталося, повтікали й розповідали в місті й по селах. І повиходили подивитись, що сталося. І прийшовши до Ісуса, знайшли чоловіка, що з нього вийшли біси, одягненого й при умі, як сидів при ногах Ісусових, — і полякалися. А ті, що бачили, розказали їм, як спасся біснуватий.

І все місто Гадаринської землі благало його, щоб відійшов від них; бо жах великий огорнув їх. Тож він, увійшовши в човен, вернувся.

А той чоловік, що з нього вийшли біси, благав його, щоб бути при ньому; але Ісус відослав його, кажучи: „Вернися до свого дому й розкажи, що вчинив тобі Господь".

І він пішов і по всьому місті оповідав, що вчинив йому Ісус.

Богослуження: листопад

о. П. Шиндюк
10905 - 102 St., Grande Prairie
18. — Ріно 10; Гай Прері 4 попол.
25. — Гайнс Крік 10; Норт Стар 4

о. Т. Гурко
P.O. Box 8, Radway Ph. 736-3501
18. — Смоки Лейк 10.30
25. — Смоки Лейк 10.30

о. Д. Гнат
Box 68, Glendon Ph. 635-3741
18. — Ст. Павль 10 рано
Вечером 7 год. базарове бінго в Глендон, Алта.
21. — Глендон 10 рано
25. — Айрон Ривер 10.30 рано

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph. 436-3018
18. — Чергіл год. 10.30
25. — Мені год. 10.30

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
18. — Делф
21. — Восток св. Михаїла (храм) год. 9.30 Всенощне, 10.30 Сл. Б.
25. — Ст. Майкел

о. Ол. Захаріясевич
Box 215, Holden Ph. 688-3835
18. — Голден год. 8.30; Голден-фарми год. 10.30 рано
25. — Голден год. 10.30 співана

о. П. Петришин
Box 83, Redwater Ph. 735-3952
18. — Редвотер 10.30
21. Введ. П. Б. — Редвотер 9
25. — Редвотер 9; Вог 10.30

о. Б. Каричек
Box 391, Athabasca Ph. 6752593
18. — Бойл год. 9; Просперіті год. 11
21. св. Михаїла — Росінгтон год. 10 (празник)
25. — Атабаска год. 10

о. Б. Лисак
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
18. — Ллойдминстер 10.30
21. — Мирнам 10.00
25. — Мирнам 10.00; Бовелон 11.30

о. П. Литвин
Two Hills, Alta. Ph. 657-2345
18. — Ту Гилс год. 9; Плейн Лейк год. 10.30
25. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10.30

о. М. Мартиників
12204 - 113 Ave., Edmonton
18. — Кемроз 9.00; Гей Лейкс 11
25. — Кемроз 9.00; Равид Гіл 11

о. Р. Стародуб
Box 227, Innisfree Ph. 592-3804
18. — Ренфурлі 10.30
21. — Інісфрі 11 ренч 10.30
25. — Менвіл 10.30

о. К. Стангрет
Box 322, Vilna Ph. 636-3543
18. — Спедден
21. Арх. Мих. — Сокаль
26. — Стрий

о. І. Черкавський
Box 141, Derwent Ph. 948-3730
18. — Дервент 9.00; Верміліон 11
21. — Дервент 10.30 (Св. Михаїла)
25. — Дервент 10.30

о. Б. Бачинський
***22 - 108 St., North Battleford**
Ph. 445-2731
18. — Норт Батлфорд
25. — Радісон

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
18. — Вакав 9-а; Борщів 11-а
25. — Вакав 9.30; Сокаль 11-а

о. Гоменко
округа Арран, Саск.
18. — Пеллі 8.30; Арран місто 10.30 співана; Арран місто 7.00 веч. Вечірня.
21. Собор Св. Архи. Михаїла — Арран місто 8.30; Арран Весна 10.30 співана; Арран місто 7.00 вечір Вечірня.
25. — Арран місто 8.30; Вайтбіч 10.30 співана; Арран місто 7.00 вечір Вечірня.

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

18 листопада, неділя 22 по Сош. Галактіона

21 листопада, середа Собор Архистратига Михаїла

25 листопада, неділя 23 по Сош. Иосафата

26 листопада, понеділок † Івана Золотоустого св.

27 листопада, вівторок † Филипа ап.

29 листопада, четвер † Матея ап.

Григоріянський календар.

14 листопада, середа † Филипа ап.

16 листопада, п'ятниця † Матея ап.

18 листопада, неділя 23 по Сош. Платона

21 листопада, середа Введення в храм. Преч. Діви

25 листопада, неділя 24 по Сош. Климента папи

30. листопада, п'ятниця † Андрея ап.

ПОСЛАННЯ БЛАЖЕННІШОГО ЙОСИФА

після других всесвітніх відвідин українських поселень

ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕННИМ МИТРОПОЛИТАМ, АРХИЄПИСКОПАМ, ЄПИСКОПАМ, СВІТСЬКОМУ И МОНАШОМУ ДУХОВЕНСТВУ, МИРЯНАМ І УСТАНОВАМ

МИР І БЛАГОСЛОВЕННЯ!

Зложивши, подібно, як і після попередньої подорожі, належну подяку головам держав, державним провідникам і урядам за їх дуже гостинне й увічливе прийняття, а навіть за великі помочі нашим поселенцям, в часі останніх відвідин українських церков на поселеннях разом з нашими канадськими Митрополитом та Владиками, мило нам висловити тепер нашу глибоку вдячність Митрополитам, Архиєпископам, Єпископам, світському й монашому духовенству, мирянам та церковним, культурним, громадським і політичним установам за їх щиру прихильність, жертвенність і глибоку церковну й національну свідомість.

Наші відвідини, другі після п'яти років, були зв'язані, за благословенням Святішого Отця Папи Павла VI, з участю в сороковому всесвітньому Євхаристійному Конгресі в Мелборні, Австралія. Завдяки Їх Преосвященству Іванові (Прашко), духовенству й звиж тридцятьтисячній громаді вірних в Австралії, численним українським учасникам-паломникам з інших поселень, наша участь вибивалася в усіх виступах на Конгресі, і це було виявом сильної і глибокої віри, яка завжди просвічувала й помагала українському народові переносити найтяжчі досвіди й переслідування впродовж віків. Ми відправили разом з Їх Блаженством мелхітським Патріярхом Максимом V торжественну Св. Літургію на великому стадіоні при участі кількадесяттисячної маси вірних. Проповідував Митрополит Вінніпегу Максим (Германюк). Крім того відбувалися величаві відправи в австралійській українській катедрі, в якій правив такаож Блаж. Патріярх Максим V, який признавав наші патріярші права, та в інших церквах. Українські парафії Австралії запросили нас іще до окремих відвідин. Ми глибоко й незабутньо переживали ентузіязм і захоплення духовенства, мирян, зокрема дуже численної молоді в кільканадцятьох парафіях і церквах, а так само пізніше в Канаді й у США торжественні богослуження при участі й тамошніх католицьких латинських духовних, стрічі на згромадженнях і бенкетах. Вони викликали враження далеко сильнішої зорганізованости й чисельности, як перед п'яти роками.

Відвідини Тайвану й Японії в повороті дали можливість пізнати життя і оригінальну китайську й японську культури, зокрема відвідати Католицький університет (оснований у 1923 р. в Пекіні і відновлений в 1961 р. в Тайпей, з п'ятьма факультетами) та Католицький університет у Токіо (оснований у 1913 році, має шість факультетів), зблизитися до тих найдальших від нас країн Сходу, а все ж таки зв'язаних із нашими поселеннями на Зеленому й Сірому Клині та в Австралії і Новій Зеляндії. Ми роз'їздили по всіх важніших осередках. Вони зацікавлені й дещо ближче обзнакомлені з українським народом, може більше, ніж ми з ними.

Опісля переїхали ми з Токіо до Ванкувер у Канаді та задержались по тижневі в Едмонтоні, Саскатуні, Вінніпегу й Торонті та дооколишніх осередках, щоб відсвіжити давні зв'язки і нав'язати нові-тісніші. Перший раз в історії ми святкували Великдень з усіма канадськими Владиками разом у Вінніпегу. Справді радісна й величина церковна подія в українській історії! Величаві маніфестації викликали могутній підйом духа в народі. Десятки тисяч народу, зокрема в Торонті, стояло, як один мур у будові свого церковного й національного життя. Незвичайно бадьоро вражали прийняття українських губернерів, міністрів і сенаторів Канади. Їх збільшене число робило враження побути на українській землі.

З Торонта ми переїхали в товаристві Владик до Філядельфії, де на летовищі вітали ВПреосв. Митрополит Амвросій (Сенишин), американські Владики й великий здвиг духовенства й народу. Тут рівно ж Філядельфія, Чікаго, Стемфорд і Ню Иорк стали осередками величавих відвідин довколишніх великих поселень наших вірних. Зокрема прийняття в ОО. Василіян та Редемптористів носили сильний об'єднуючий характер. Високомистецькі концерти, насамперед в Чікаго, включали велику масу молоді, а відтак у Філядельфії, в Стемфорді, в Ню Иорку. Кожний відчував відрухово, що ми живемо разом злучені та що цей ентузіязм не є хвилевий.

Хорові виконання, танці, деклямації всюди стояли на дуже високому рівні. Наш нарід зрівнявся вже культурою з жителями канадської та американської землі. Докладні звіти інформували вже нарід і не будемо їх повторювати, хоч ці виступи заслуговували всю ди на велику увагу з огляду на поступ у числі й на культурний рівень. Без труду можна було замітити історичні події і потягнення в цих наших відвідинах. Всюди почуття сильної національної єдности, не зважаючи на далекі простори, і могутній голос у домаганні патріярхату, якому деякі круги, і чужі й свої, ще ставлять перепони з політичних зглядів. Патріярхат остає як одинокий об'єднуючий чинник українського народу, не зважаючи на всі труднощі!

При всіх тих величезних досягненнях на всіх полях церковного й народнього життя, вражає, однак, брак священиків, а в тих, що є, завважується брак літургічного й обрядового знання у відправах і проповідях. І якщо було б їх достаточне число, бодай сто священиків більше, то ціле життя прибрало б десять разів сильніший здвиг. Рівно ж замале число єпис-

(продовження на стор. 7.)

Іменини Владики Ніла 29 листопада

З уваги на виїзд Преосвященного Владики Ніла до Риму на святкування з нагоди перенесення тлінних останків Митрополита Иосифа Сембратовича та 350-річчя смерти св. Иосафата Іменини Преосвященного Владики Ніла будуть відзначені, не, як пляновано, 22 листопада, але в четвер, 29 листопада.

За Централю Українців Католиків Едмонтонської епархії д-р М. Спігурович

КОМУНІКАТ

В час другого Світового Конгресу Вільних Українців відбулася в Торонті в днях 1—3 листопада 1973 р. нарада представників мирянських організацій за патріярхат Української Католицької Церкви. В нараді брали участь представники з Австралії, Аргентіни, Бразілії, США, Канади та Европейського об'єднання товариств і комітетів за патріярхат УКЦеркви. На нарадах обговорено сучасний стан в Українській Католицькій Церкві, а зокрема організаційні питання мирянського руху за патріярхат.

Учасники нарад гаряче вітають Блаженнішого — Патріярха Иосифа, Голову Постійного Синоду та всю Ієрархію УКЦеркви, виявляючи їм повну підтримку у розбудові помісности і патріярхального устрою цієї Церкви. Спільна нарада прийняла такі узгіднені постанови:

1. Закликаємо українське мирянство взяти чисельну участь в паломництві на заповіджені історичні торжества в Римі в днях 18—24 листопада 1973 р., а всіх інших українців католиків прохаємо з'єднатися в молитвах за ідеали єдности Церкви й Народу.

2. Висловлюємо впевненість, що в згаданих торжествах візьмуть участь усі Владики та покладуть дальші підвалини під розбудову церковної організації і помісної самоуправности, відбуваючи черговий Архиєпископський Синод.

3. В цих історичних цер-

(закінчення на 7 стор.)

Новий ректор московської Духовної Академії

„Журнал Московської патріярхії" повідомив, що ректором Московської духовної академії призначено дотеперішнього єпископа Чернігівської та Ніжинської єпархій Володимира, який завідував теж Сумською єпархією. На місце єпископа Володимира правління Чернігівської та Сумської єпархій доручено тимчасово єпископові Варлааму, вікарієві Київської єпархії.

Єпископ Володимир був у 1972 р. з відвідинами в Едмонтоні з групою духовників Російської Православної Церкви з України.

Понад один мільярд християн

В столиці Греції Атенах вийшла недавно книжка, в якій подано статистику віровизнань. Згідно цеї статистики, на світі є один мільярд 120 мільйонів християн, на три і пів мільярда всіх мешканців. З того понад 520 мільйонів належить до Католицької Церкви, прибл. 312 мільйонів належить до різних православних церков, а 288 мільйонів до протестантських церков.

СІТЬ ЗЛОГО ДУХА

о. В. Л.

Двадцять третя неділя по Зісланні Святого Духа — Євангелія від св. Луки 8, 26 — 38 (зач. 38)

1. Євангелист Лука, оповідаючи про сорокаденне перебування Ісуса Христа в юдейській пустині, куди він „був ведений" Св. Духом, „щоб на самоті, на молитві і в пості приготуватися до прилюдного виступу, і про триразове спокушування Його злим духом, кінчає своє оповідання словами: І закінчивши всяке спокушування, відійшов злий дух від Нього аж до часу (Лк. 4, 13).

Як злий дух тоді відійшов від Ісуса Христа аж до часу, коли він знову вернеться до Ісуса Христа? Про другий випадок, щоб злий дух важився підійти до Ісуса Христа і Його спокушувати, ми ніде в Євангелії не читаємо. Може, він на Оливній горі підшептував Ісусові Христові в часі нічної молитви тривогу перед страстями і смертю, і добрий ангел — потішитель відігнав його так само, як він в юдейській пустині відійшов від Ісуса Христа перед ангелами, що „приступили і служили Йому" (Мт. 4, 11)? А може, знову злий дух повернувся до Ісуса Христа, коли спокушував Його учнів, Юду, Петра і інших?

Це тільки здогади. Певно знаємо з оповідання Євангелії, що Ісус Христос зустрівся зі злим духом ще кілька разів, як уздоровляв тих, що були ними опановані і мучені, себто біснуватих, між ними, біснуватого в капернаумській божниці (Лк. 4, 33 — 35), хлопця під горою Тавор (Мк. 9, 17 — 29), дочку жінки хананейки (Мт. 15, 22 — 28), а вкінці біснуватого в гергесинській землі, про що розповідає Євангелія, читана на св. Літургії 23-ої неділі по Зісланні Святого духа.

2. Ісус Христос переплив з учнями на другий бік Генезаретського озера, у гергесинську землю, замешкувану поганами. Йому назустріч вийшов злим духом опанований чоловік, що був пострахом для цілої околиці. Той нещасний чоловік жив поза людськими оселями, ховався в печерах, які за тодішнім звичаєм служили на хоронення умерлих, гонив по степу, на якому пастухи пасли стада безрог, рвав на собі одіж, рвав навіть ланцюги, якими його в'язано, щоб був нешкідливий. Побачивши Ісуса Христа, злий дух почав говорити до Нього з біснуватого: Чого від мене хочеш? Благаю Тебе, не муч мене.

Знаючи, що Ісус Христос прикаже Йому вийти з біснуватого, злий дух дальше просив Ісуса Христа, щоб дозволив йому й іншим злим духам, які мучили біснуватого, ввійти в безроги, що паслися над берегом озера. Як Ісус Христос дозволив злим духам увійти в безроги, звірята попали з шал, кинулися в озеро й потонули.

Жителі довколишніх сіл, закликані переляканими пастухами, прийшли до Ісуса Христа і застали таємну тишу по тій боротьбі „сильнішого зі сильним" (Лк. 11, 21 — 22). Чоловік, з якого вийшли злі духи, сидів у ногах Ісуса Христа, одягнений і при здоровім розумі, та просив, щоб Ісус Христос був при нім. А жителі довколишніх сіл, навпаки, просили Ісуса Христа, щоб Він покинув їх околицю. Ісус Христос лишив уздоровленого в гергесинській землі, а сам з учнями всів на човен і відплив назад у жидівську землю.

3. До Ісуса були звернені одночас два прохання. Одне з них суперечило другому. Чоловік, з якого вийшли злі духи, просив, щоб Ісус Христос був при нім. У того чоловіка були дім і родина, бо Ісус Христос, відмовивши його проханню, казав йому йти у свій дім і розказувати, що йому вчинив Бог. Про дім і родину уздоровлений не думав, хотів залишитися коло свого Спасителя. І, певно, був би відрікся дому і поля, батьків і рідні та пішов за Ісусом Христом, якщо б Ісус Христос кликав був його за собою.

Земляки уздоровленого просили Ісуса Христа, щоб він відійшов від них. І їм Ісус Христос зробив прислугу, бо звільнив їх околицю від змори, що висіла над нею, може і довший час. Але вони не радувалися тим, що їх земляк здоровий і не будуть його більше мучити злі духи та лякати околицю. Земляки уздоровленого потерпіли значну шкоду. Їм жаль було стада безрог, що втопилися в озері. Злий дух уступився з їх землі тільки „до часу". Він лишив на ній свою сіть, на яку найбільше ловить людей. „Ті, що хотять бути багатими, впадуть у спокусу і в сіті злого духа та в безвартні і шкідливі похоті, що тручають людей у загибель і в загладу (І Тим. 6, 9 — 11).

Хто надмірно прив'язується до дібр цього світу, розв'язується з Ісусом Христом: відвертається від Бога, робиться байдужим за свою душу, затрачує почування до своїх ближніх. Прикладів не треба шукати ані довго, ані далеко. За Ісусом Христом може йти тільки той, що вміє відрікатися.

†

З глибоким смутком сповіщаю про смерть

бл. п. Василя КОСТАЩУКА,

старшини УГА, довголітнього учителя в Снятинщині, великого приятеля Василя Стефаника, автора біографії цього ж письменника, що п.з. „Володар дум селянських" появилася двома накладами в українській мові та в перекладі на польську і чеську мови. Смерть сталася по тяжкій недузі 30 жовтня ц.р. в Коломиї, похорон відбувся там же 1-го листопада.

Юрій Стефаник

†

Ділимося сумною вісткою з членством Організацій Українського Визвольного Фронту та українським громадянством, що в вівторок, 13 листопада відійшов несподівано у вічність

бл. п. Михайло Василь БАСАРАБ

уроджений 23 лютого 1918 р. в селі Дідушиці Великі, Стрийського повіту в Україні.

Покійний полишив у смутку дружину Марію, дві донечки Ярославу і Іванну і брата Юрія в Україні. Покійний був щиро відданим членом ОУВФ в Едмонтоні.

Панахида буде відслужена в п'ятницю, 16 листопада в год. 8-ій вечора в катедральному храмі св. Иосафата. Похорон в суботу, 17 листопада в год. 9.30 рано з катедрального храму св. Иосафата на цвинтар св. Михаїла.

Вічна йому пам'ять ОУВФ в Едмонтоні

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

★ найнижча ціна найкраща обслуга

ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ ★

М. Панилин — управителі — М. Пасемко

PARK DALE FUNERAL HOME

ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

ПАМ'ЯТНИКИ

з мармуру та граніту, в різних бажаних видах — хрести, плити — та нагробні плити з написами в усіх мовах. Найкращий матеріял, гарантоване виконання, найнижчі ціни, скора доставa до всіх місцевостей Алберти.

Жадайте дарових ілюстрованих каталогів.

М. Андріїв

DOMINION GRANITE MEMORIALS LTD

13327 - 97 St., Edmonton Tel.: 476-2176

ОДИНОКЕ УКРАЇНСЬКЕ ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ З КАПЛИЦЕЮ, ВІД НІКОГО НЕЗАЛЕЖНЕ,

Даємо особисту та ввічливу послугу.

Наші ціни приступні і відповідні до всяких фінансових вимог і обставин.

LEYDEN'S Funeral Homes, LTD.

18 Ave. and 2 St. S. W.
CALGARY 262-9101
and
Claresholm 235-3212

З АЛБЕРТСЬКОЇ ЛЕҐІСЛЯТУРИ

ІВАН БАТЮК, ПОСОЛ

Албертська леґіслятура вела працю в днях 29 і 30 жовтня, а відтак настала перерва до 3 грудня. Більшість часу посли присвятили другому голосуванню над деякими законопроєктами, яких загальний комітет подрібно обговорив.

Немало дискусій викликала нова програма поширеного розвитку фармерської худоби. Багато фармерів зацікавилися програмою й ми вирішили, що ця програма причиниться до збільшення продукції худоби. Багато послів хотіли точно знати, кілько платні може вимагати кожний фармер за свою працю. Міністер рільництва запропонував два доляри на годину. Якщо члени родини помагали б в роботі, то цю працю можна теж враховувати в робітничі кошти. Не зважаючи на критику програми з боку деяких організацій, ми дуже вдоволені загальним зацікавленням, яке ця програма викликала.

Ми дуже турбувалися новою політикою відносно нафтової ропи й організацією ґазових кооператив. Виявилось, що недостає потрібних пластичних рур і є недостача 650,000 фунтів пластичної смоли. Цей брак матеріялів пошкодить праці деяких ґазових кооператив.

Міністер рільництва видвигнув справу фармерських ринків у Алберті, що тепер відбуваються в Едмонтоні, Калґарі, Летбріджі й в Медісин Гет. Албертський відділ рільництва зможе дати фінансову допомогу муніципальним чи приватним організаціям, які хотіли б спонзорувати місцеві фармерські ринки. На нашу думку, поширення ринків по цілій провінції, а не тільки в великих містах, заохотить фармерів до більшої продукції харчів, для продажу на ринках, а тим доведе й до більшого економічного розвитку фармерських околиць провінції. Такого роду децентралізація дуже цінна для добра Алберти, бож звичайний споживач зможе тоді закуповувати свіжі харчі за конкуренційні ціни й зможе купувати гуртом продукти для домашнього вжитку за багато нижчі ціни, ніж за ціни, що є тепер у супермаркетах.

Члени Леґіслятури довго обговорювали й дискутували над податком від експорту нафтової ропи, що його наклав федеральний уряд. У теперішній час то найголовніша проблема, яка стоїть перед нашим урядом й мешканцями провінції. Теперішній стан справи дуже некорисний.

Природні багатства в кожній провінції належать даній провінції, а вищезгаданий податок зупиняє розвиток і використання цих природних багатств нашої провінції. Сесії Албертської леґіслятури знову розпічнуться 3 грудня нате, щоби простудіювати проблему нафтової ропи й на сесіях будуть вестися розмови майже виключно в справі цього нашого найцінніщого природного багатства. Минулого червня асоціяція прогресивних консерватів у Веґревил спонзорувало „Вечірню зустріч з представниками уряду" в Ту Гиллс. Зустріч була успішна й тому вирішено зорганізувати таку зустріч не лише цеї осени, але й в майбутньому часі в других частинах виборчої округи. Осіння зустріч відбудеться в середу, 21 листопада, в відпочинковому осередку в Мондер. Бесідником на вечірній зустрічі буде д-р Г. Горнер, заступник прем'єра й міністер рільництва. Варто буде послухати д-ра Горнера, тому що рільництво є одним з головних турбот нашого уряду. Вечірня зустріч включає бенкет, офіційну програму й танці. Число квитків на зустріч не велике й тому проситься зацікавлених осіб звернутися за ними до членів управи Веґревильської провінційної асоціяції прогресивних консерватів.

Піонерський письменник про піонерів

Михайло Петрівський: Мрії сльозами облиті Ціна — $4.50, можна купити в українських книгарнях.

* * *

(Ю.К.) В першій половині ц.р. появилася друком книжка Михайла Петрівського п.з. „Мрії сльозами облиті", на доброму папері, з гарною обкладинкою, 168 сторінок. Входять у неї шість довших і коротших оповідань, про які автор каже у своєму слові, що вони — „основані на фактах, не на авторській фантазії".

Книжка Михайла Петрівського є водночас і дуже незвичайною і дуже відрадною появою. Це тому, що її автор приїхав до Канади малою дитиною, його батьки поселилися в Манітобі, де він закінчив середню школу. Далеко пізніше, вже дозрілою людиною, учащав на Оттавський університет. Писав він змалку, зразу тільки українською, потім і українською і англійською мавами. Є він автором кількох комедій і драм та багатьох оповідань з життя наших фармерів і робітників, проте ніколи не зміг повністю віддатися літературній роботі. По вибуcі другої світової війни він опинився на державній посаді в Оттаві. Аж тепер, пішовши на пенсію, Михайло Петрівський нагадав собі своє давнє знайомство з українською літературою та видав згадану вгорі книжку оповідань. Будемо надіятися, що вона не буде останньою.

Оповідання Петрівського відзначаються абсолютною автентичністю, — ця їх прикмета позитивна, — та деякою сентиментальністю і переліриченістю, що не кожному читачеві подобається. Він — талановитий оповідач, хоч його літературна техніка далеко від сучасної. Тут можна додати, що не конче аж треба модерної літературної техніки, щоб цікаво розказувати.

Сюжети оповідань Петрівського майже історичне, розповідають у більшості про початки українського поселення в Канаді, тяжкі злигодні, які довелося пережити сьогодні вже леґендарним українським піонерам. Одно з найкращих оповідань носить назву „Свічка у вікні", історія про матір, що довгі роки чекає повороту свого сина. Щоб дати якесь уявлення про стиль, оповідацьку манеру і мову М. Петрівського зацитуємо фраґменти саме із цього оповідання:

Василь наладив і засвітив товсту свічку. — Поставити на вікно, мамо? — спитав непевним голосом.

— Сама поставлю, Василю, — відповіла, беручи свічку у дрижачу руку. Спираючись об руку Наталки, Марія підійшла до вікна та поставила свічку з такою вважливістю, наче ставила її перед іконою в церкві. — Хай ще раз присвічу Івасеві шлях... Ніч така темна й жахлива... Може зблудити, бо так довго вже його тут не було... так довго, — прошепотіла, стараючись жевріючими очима проникнути заслону ночі.

Минулими роками в таку хвилину Марія не тільки ставила свічку в вікні, але завжди знаходила причину вийти на двір, щоб постояти трохи, послухати й поглянути на шлях, чи часом не надходить її Івась, — маже й тому, щоб трохи поплакати перед кутею та при столі не хлипати — не тільки за ним, але й за покійним чоловіком і Миколою. Але Івась не надходить. Марія верталася до хати з пригаслими очима і, здавивши біль у серці, сідала до Святої Вечері. Вже потім шукала розради у своїх сльозах на постелі в темній кімнаті.

Так було кожного разу на Свят Вечір. І чимало вже тих свічок дарма вигоріло на вікні. Кожного року під Свят Вечір у серці матері свіжа надія на поворот сина відтлівала, як придушена іскра при подуві вітру, щоб зчерги знову пригаснути й дотлівати у попелі надій.

Книжка дочекалася дуже прихильних рецензій між іншимг д-ра В. Киселевського та І. Ворскло. І ми не вагаємось поручити її тим канадським українцям, що ще читають по-українському, теж тим, що й досі, по 25 роках побуту в Канаді, наслушно звуться „новоприбулими".

УКРАЇНЦІ СЕРЕД ПАПУАНЦІВ НОВОЇ ҐВІНЕЇ

о. Ігор

(Продовження)

ВАНІМО

Світські місіонери запрошують мене на „барбекю", і я радо пристаю до них. Виїзджаємо кількома автами місії. Зупиняємося на побережжі і купаємося. Молодь поділилася на пари та віддалилася геть від решти. Тут мені довелося побачити літаючі риби. Так! Вони вигрівалися на камені, а коли я підходив до них, вони пурхали і ховалися у воді. Дивні діла Твої, Господи!

На властиве „барбекю" повертаємося до села, де ми мали такий бенкет, якого я ніколи не забуду: смажили різні види м'яса, їли салату, різну городину, садовину, запивали все часм, кавою, чи кокосовим молоком. Пізно вночі, вдоволені життям, повернулися додому.

Перед виїздом з Ванімо я взяв участь у похороні матері-тубілки. Небіжку ховали того самого дня, коли вона померла. Мертвяків тут не бальзамують. На похорон не годиться йти без китиці квітів, яких легко назбирати Вже було темно, коли ми приїхали в село, в якому нас зустріли юрби дітвори. Ідемо „вулицями". Хати криті листями; тубільці, мов тіні духів, прямують до хати покійної. По драбині сходимо на ґанок, що оточує хату з усіх боків. Посередині хати горить огонь; дим отвором витікає надвір. Жарко. На підлозі сидять люди, мабуть рідня небіжки. Мовчанка. Тіло мертвої жінки накрите. Священик мовою тубільців править похорон, кропить тіло свяченою водою. Прибивають віко до домовини. Тільки жінки можуть нести домовину. Починається похід до недалекого кладовища. Спереду процесії — дітвора з псами, за ними чоловіки несуть смолоскипи, священик. Сестри, я, жінки з тілом, потім — маса інших людей...

Всі поспішають, немов би боячись, що небіжка може встати з домовини, яку зразу ж опускають у яму, що оточена чоловіками зі смолоскипами в руках. Після молитви та скроплення свяченою водою на домовину посипалась злива квітів. Я кинув свої туди ж. Могила сховалася під покровом пахучих тропічних квітів. Що за гарний звичай! А може б і ми навчилися його від цих чорних. Квіти замість землі, щоб було покійним легше лежати. Дальше кладуть на квіти кістки покійників, які вирили, копаючи яму для нашої небіжки. Так пояснив мені священик. Це робиться спокійно, без відрази. Потім все це покриває мати-земля. Виростає могила, а поверх неї малий білий хрест.

Повертаємося до авта. Дивлюся, а дерева й кущі неначе горять. Виявляється, що то незлічена кількість комах світяться фосфоричним світлом та голосять славу своєму Творцеві.

З жалем і вдоволенням одночасно покидаю цей прегарний куточок землі, Ванімо. Чекають мене ще інші оседки й дива цієї величної країни.

Лист до Брежнєва

Олександер МАН

Московська газета „Совєтская Россія" надрукувала листа до Брежнєва за підписом колгоспника села Дмитрівка Новоузенського району Саратовської области, Михайла Китаєва, члена КПСС з 1930 року. До таких листів у Совєтському Союзі не звикати, бо ж серця трудящих СССР — хто цього не знає — по самі вінця сповнені вдячности „дорогій партії і дорогим її керівникам за надмірне піклування про долю народу". Правда, за часів Сталіна такі листи в совєтських газетах друкувалися щодня, тепер вони з'являються рідше. Але лист до Брежнєва, надрукований в „Совєтській Россії", вражає безсоромною пропаґандою, яку газета прикрила ім'ям колгоспника. З розповіді Китаєва довідуємось, що він — син батрака, 1918 року добровільно вступив до Орлово-Куриловського полку та брав участь у боях з білокозаками на Уральському фронті. 1929 року він один із перших вступив до колгоспу і протягом двадцяти чотирьох років був його головою. Розповідь Китаєва про колгоспне життя від 1929 — 1941 року забарвлена райдужними фарбами.

Колгоспники жили „заможно і у великому достатку". Грошей мали так забагато, що на початку війни „на власні заощадження купили шістнадцять танків і два літаки", подарувавши їх армії. Сам Китаєв, за його словами, віддав на оборону країни власних 130,000 карбованців. Якщо повірити в таку фантастичну цифру, то щорічні заощадження Китаєва мали становити десять тисяч карбованців. Китаєв не пише, звідки як він заробив такі великі гроші. Розповідає Китаєв про голод 1921 року, який охопив усе Поволжя. Китаєв твердить, що голод спричинив царизм, від якого сільському господарству дісталась сумна спадщина, і хоч комуністична партія, совєтський уряд і особисто Ленін всіляко рятували країну, проте найбільші труднощі випали на долю селян Заволжя. „Ми пухнули від голоду, — пише Китаєв, — на наших очах помирали від недоїдання діти і дорослі люди нашого села. Багато людей, обвішаних торбами, ходили від хати до хати, аби випросити шматок хліба, але вони часто помирали голодною смертю. Проте", пише Китаєв, „куркулі тоді мали хліба доволі і наживалися на людському горі. Тільки добрий Ленін", за словами Китаєва, „рятував бідняків".

1972 року ще добріший Брежнєв зробив те, чого Ленін зробити не міг. „Посуха в Саратовській області, — побіжно признається Китаєв, — тривала так довго, що за браком вологи та від суховіїв посіви загинули. Колгосп цього року навіть не збирав урожаю зерна, але завдяки піклуванню партії та уряду про благо народу, не зважаючи на таку посуху, наші колгоспники живуть звичайним життям і не відчувають наслідків посушливої стихії. Про те, що „турбота партії і уряду" знайшла свій ганебний вияв у приниженні перед Канадою, США та Австралією, де Совєтський Союз закупив мільйони бушелів зерна, автор листа, очевидно, не знає. В його уяві добрий Леонід Ілліч по-батьківському піклується про людей і, не зважаючи на посуху, колгосп імені Калініна радіє своїм достаткам, щодня працює Будинок культури — і колгоспники там дивляться на кінофільми.

Прикінцеву частину листа не можна читати без почуття гумору. Китаєв пише Брежнєву, що він вирішив поділитися з ним великою радістю і повідомити генерального секретаря партії про „достроково завершення будівництва гігантської споруди. Отож ця споруда, за словами Китаєва, була „віковою мрією заволзьких селян і здійснити цю мрію вдалося тільки завдяки Брежнєву, спадкоємцеві великого Леніна, який ще на світанку радянської влади мріяв про зрошування великих просторів Саратовщини". Отже навіть посуха, що повністю знищила урожай в цій частині Росії, стала, як бачимо, приводом до звеличення другого Ілліча.

Знову пожежа на Афоні

На чернечій горі Афон у Греції була знову пожежа в манастирі Ксеропотамі. Протягом 10 годин згоріло одно крило манастиря, збудоване в 18 сторіччі. В цьому манастирі, що збудований в 10-му сторіччі, є багато старинних ікон та мальвил-фресків. Частина манастиря була пошкоджена пожежею в 1952 році.

Наслідком суворої контролі грецьким урядом черців, що хотілиб жити на Афоні, число черців на Афоні постійно меншає, бо туди не допускають майже ніяких черців із СССР та інших комуністичних країн, а з Греції голоситься небагато черців. Тепер в 21 манастирях, що є на Атосі, живе дещо понад 1,000 черців. В 1951 році було там ще 2,043 черці.

ПОЛТАВА

Історична повість (9)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

I. НАД ДЕСНОЮ

Та чи не більше ще притягала їх до своєї господи сама Векла, вдовиця сорока літ, якій більше ніж тридцять ніхто не важивсяб гадати, така ще була ємка, вертка і по дівоцьки свіжа. Як сміялася, то біля уст на лицях робилися такі ямочки, що навіть найстаршим сотникам хотілося туди свій мізинний палець уткнути, що палець, і язик не було би гріха. А очі так прямо приманювали до себе, а всеж таки казали: „близько не підходь!"

Можна було з Веклою і побалакати й пожартувати, але не переходити дозволених звичаєм меж. Векла звичайно сиділа за одним із столів і що лиш як хотіла котрогось гостя зокрема пошанувати, то збігала в погреб, або подавалася в пекарню, щоб принести, чого він забажав, з їжі або з питва.

По світлиці крутилися як дзиги дві дівчині в безусних контушиках, що тісно приставали у перехваті до їх струнких станів. Коси у джерегелі (вінком круг голови), дукачі в намисті побренькують. Звідки Векла таких гарних добула, це вже її секрет. Сотники, хоч і перечилися нераз, чи вартнійша біла, чи огненна збруя, чи піхотне військо, чи кінне і, котра сотня в їх полку найкраща, але всі вони кріпко стояли на тому, що кращих дівчат і бути на всьому світі не може, бо прямо нема куди. І що лиш тоді, як вже їм у головах трохи позамакітрювалося і з чубів починало куритися, дозволяли собі навіть тих красавиць брати на кобеняк, бо нема нічого такого на світі, з чого тоді не насміхалисяб випивші козаки, а зокрема Полтавці.

В кутку під образами, біля молодого, гарного осавула сиділа третя дівчина, теж у нашому вбранню, але не нашої породи. Волосся чорне — аж синє, очі великі, палкі, ніби імлою прислонені, уста червоні, блискучі. Вона кріпко притулилася до вродливого осавула і ніби всьо инше не мало для неї ніякої ваги й ціни.

Осавул балакав зі своїм сотником, кидав словами на право й на ліво, а рукою заодно гладив чорну, дівоцьку косу.

„Так вона вже у вас вихрещена?" — питався хазяйки Векли сотник Мручко.

„Ще коли. Вже другий раз говіла з нами".

„І до церкви вчащає?"

„А якже ви гадали? Лиш не сама".

„А чомуж то?"

„Пильнувати мусимо, бо, бачите, які шрами у неї на шиї?"

Козаки радо підходили до засоромленої дівчини дивитися на її шрами.

„І який же це бузовір ошпетив таку гарну шию?"

„Також цирульник знайшовся з шиї кров спускать!"

Векла моргнула на козаків, щоб понехали такі питання, бо вони дівчині не милі, а нахилившися до уха сотника росказувала, як теперішня Одарка а колишня Сурка влюбилася була в одного козака, втікла з ним, вихрестилася і коли вертали з церкви, брати її покололи ножами. От тому то її тепер самої не пускають, а в господі безпечно, бо господи недобрі собаки бережуть, котрих жиди більше всього бояться.

„Ов, ов, ов!" бідькався Мручко. „А дійсно гарна в неї шия і ціла вона нічого собі дівчина, дарма що не нашої крови".

„А яка це ріжниця?" спитався котрийсь. „Ще нашого мужчину від жида відріжниш, а в жінок ніякої познаки нема. Мені, щоб гарна".

„Знаємо, знаємо. Тобі, щоб спідниця".

„А ніби то їм, жіночому родові значиться, що друге в голові, як не штани? Їм, щоб і гірший та коби инший. А гляньте, як вона до Сидора присмокталася, як гой хміль до тичини. А недавно задля другого далг себе колоти... Бабйо!"

Дівчина, ніби й того не чула, не соромилася й не пускалася козацької широкої груди, лиш очі її ще гірше затягнулися імлою.

„Тулися, небого, до козака як до гиляки змия, а таки тебе заріжуть, як що братів твоїх різатимуть", — озвався котрийсь.

„Лишіть, пане сотнику!" — гримала на нього Векла. „Пощо ви мені дівчину проти ночі жахаєте?"

„Бо правду вам сказати, не люблю бабського роду".

„Ов, а тож відколи?" питалися одні. А другі відповіли:

„Відколи постарівся сотник. Лиш оскома все таки осталася, і тому то такий лютий на жінок, як Веклині собаки на нас".

Сотник тягнув з пів літри меду нараз, а козаки за той час доповідали:

„Зачуваємо, що ви було й до манастиря вступили та невідомою криянкою ізза одної дівчини вискочили з нього. За щож ви тепер обиджаєте жінок?"

„Я їх не обиджаю, лише дуже я на них лихий сильно, бо від усього відвикнеш і дістанеш, а від жіноти ні".

І засміявся широким степовим сміхом, аж в ушах залящіло. А звертаючись до дівчини, остерігав її: „Але ти, дівонько, вважай, бо оцей осавула тебе ще либонь нинішньої ночі з ума зведе. Боюся я за твій віночок".

„Не бійся!" — заспокоював його сотник Великан. „Коняку злодій украв, нема що замикати стайні".

Та ще він не доповів того, як молодий осавул зірвався з місця, відсунув легко дівчину, вийшов ізза стола і став у повний ріст перед Великаном.

Цей відскочив у напрямі дверей і мацнув себе по лівому боці, шукаючи шаблі. Але шабель не мали, бо поскидали їх у сінях. Не надумуючись довго, позакочували рукави і стояли проти тебе, перед хвилиною добрі товариші, а тепер грізні суперники.

Сотник був високий, товстелезний, як Голіят, осавул гнучкий, тонкий, середнього росту, як Давид.

„Синку!" — промовив сотник „та я тебе не маю що й у жменю взяти, та в тебе ще й молоко не обсохло".

Осавул у відповідь зложився, затиснув руки в кулаки і пустив їх у такий скорий рух, що годі було й слідкувати за тим кулачним двобоєм.

Нараз почувся стук, щось гепнуло в двері, двері відчинилися і — сотник горілиць повалився через поріг.

Товариші зірвалися з місць. Хто сотникові помагав піднятися, общупуючи його лоб і кости, чи цілі, хто осавула відтягав, саджаючи за стіл біля Одарки.

„Доволі, панове товариші, доволі! Бешкету у Векли робити не дамо. Рахунок вирівняний. Сотник сказав зайве слово, алеж і осавул надто вже горяче прияв його до серця. Ховаймо злість на ворога, панове: Подайте собі руки і — шабаш!"

Осавул не гаючись, простягнув свою через стіл. Сотник ніби надумувався хвилину, а тоді розреготався на ціле горло:

„Молодчик! Їй Богу молодчик! Я, бачите, хотів досвідчити його, чи він що вартий і бачу що так. Ще трохи і буде не гірший від мене. Не даром же з Мручкової школи вийшов!"

МІЖНАРОДНИЙ ЦЕНТР У МОСКВІ

Торговельна палата СССР та американська фірма „Оксідентал петролеум корп." підписали умову про будову міжнародного торговельного центру в Москві коштом 10 мільйонів долярів. Там буде 400 бюр, мешкання для працівників, готель на 600 кімнат, театр, заля для конференцій, концертів та виставок і друкарня. Перша частина будинку буде готова в 1974 році, а решта аж в 1977 році. Згадані будинки будуть будувати дві американські фірми.

УВАГА!

НОВІ – МОДЕРНІ ДОГІДНІ ЗАЛІ

Одна на 600 осіб, друга на 200 осіб, третя на 100 осіб – до винайму на весілля, товариські та родинні прийняття та інші нагоди.

За ближчими інформаціями телефонуйте по 6-ій годині вечора на ч.: 478-4881

Догідне паркування на 1,000 автомобілів.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ◈ Виходить щочетверга в Едмонтоні ◈ Видає Спілка „Українські вісті".

Published every Thursday in Edmonton ◈ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ◈ Yearly subscription in Canada — $6.00, in other countries — $7.50.

Ukrainian News, 10967 - 97 St., Edmonton, Alta T5H 2M8
Телефон 422-5708 Telephone
Second class mail registration number 1035.

КОМЕНТАР

У СТОРІЧЧЯ НТШ

Українці Вільного Світу відзначують цього 1973-го року сторіччя Наукового Товариства імени Шевченка.

Наукове Товариство імени Шевченка було основане 11-го грудня, 1873 року, у Львові. За час своєї діяльности, між 1873 а 1939 років, це Товариство видало 591 том записок, збірників і звідомлень; 352 наукові праці, розвідки й підручники; 103 літературно журналістичні книжки; 95 назв літературних творів; 31 інформаційних видань; З 14-им січнем 1940 року большевики розв'язали Товариство, майно його знаціоналізували, а музейні й книжкові фонди передали до своїх державних музеїв і бібліотек. Однак з 30-им червнем 1947 року діяльність Наукового Товариства ім. Шевченка відновилася на еміграції у вільному світі, зі своїми автономними крайовими відділами: Сарсель в Европі; Ню Йорк в Америці; Торонто в Канаді; Сидней в Австралії; видаючи між 1948 а 1966 роком до 89 назв, звітів, хронік і доповідей: а головно 3 томи загальної Енциклопедії Українознавства; 4 томи гаслової Енциклопедії й 2 томи англомовної Енциклопедії.

Років тому сто Наукове Товариство імени Шевченка, серед інших наших наукових установ, вибилося на перше місце. У наукових творах Товариства почесні місця зайняли й священики. Минулим сторіччям Товариства радіє, не лише Нарід, але й Церква. Тому і Ієрархія Канади, цим письмом поручає всім священикам, у неділю 25-го листопада 1973 року, згадати по всіх церквах про сторіччя багатозаслуженого Наукового Товариства ім. Шевченка й серед інших намірень, занести свої благальні моління на св. Літургії за його дальший рясний розквіт.

З АРХИЄРЕЙСЬКИМ БЛАГОСЛОВЕННЯМ,

✠ *Максим Германюк, вінніпеґський Митрополит,*
✠ *Ніл Саварин, едмонтонський Єпископ,*
✠ *Ісидор Борецький, торонтський Єпископ,*
✠ *Андрей Роборецький, саскатунський Єпископ,*
Михайло Руснак, Єпископ Помічник Торонто.

БАГАТОКУЛЬТУРНІСТЬ І НАША УЧАСТЬ У ПОЛІТИЦІ

Петро САВАРИН

Це друга частина промови адв. Петра Саварина, що він виголосив її на пленарному засіданні СКВУ в Торонті 3 листопада ц.р. *Редакція*

* * *

На велику нашу увагу заслуговує принцип багатокультурности, який в жовтні 1971 року проголосив прем'єр П. Е. Трюдо в Канаді. На мою думку, — це історична подія колосального значення для всіх менших світу. Багатокультурність — це принцип майбутнього, північна зоря заблуканої людини, вона єдина дозволить людині остатися людиною. Почалося від Алберти, де принцип „єдности в різнородності" відомий давно. Він визнає, що єдність в різнородності більше побажана, ніж асиміляція, тзв. американський „мелтінґ пот". Ще 1946 р. був в Алберті проголошений „Акт про розвиток культур", а згодом — навіть було створено міністерство культури чи не перше в Канаді. Для прикладу, наведу цитату з „Білої книги" авторства колишнього прем'єра Алберти (тепер сенатора) Ернеста Менінга: „Загально кажучи, є два способи осягнути єдність у державі, якої народи різняться між собою під багатьма оглядами. Є теорія „мелтінґ пот-у", підхід, який змагає до повної асиміляції під одним загальним знаменником. Це в результаті дає „єдність в однородності". Альтернатива є в мозаїчному підході, який дозволяє групам задержати всі свої питоменності, а при тім єднає їх на ґрунті спільної льояльности і заінтересувань. Це дає „єдність в різнородності", мозаїку багатьох народів в одній державі. Така мозаїка переважає в Алберті, в результаті наша спільнота збагатилася скарбами багатокультурности, задержуючи водночас єдність набагату сильнішу, ніж у решті Канади. Канада теж повинна приняти засаду „єдности в різнородності" на якнайширшу скалю, бо вона — найбільш побажана розв'язка і найлегша до здійснення". Що ці самі принципи тепер приняло ЮНЕСКО — заслуга частинно й Канади, яка на міжнародній конференції 1970 р. у Венеції була репрезентована міністром культури з Алберти, А. Головачем. Велике наше завдання в цю пору це визнання таких принципів по всіх країнах, де живуть українці. СКВУ повинен зокрема простудіювати все, що досі зроблено в Алберті і Канаді, бо, на мою думку, їх розвязка цієї проблеми це своєрідна революція на американському континенті. Йдеться про творче життя і використання всіх культурних і людських ресурсів. В Алберті було на цю тему вже 2 конференції, а „Шкільний акт" дозволяє на навчання української мови від першої до дванадцятої кляси, з українською викладовою мовою навчання від 1 — 3 кляси (тільки з одною годиною англійського) а від 4—12 кляси на 50%. Едмонтонська українська громада саме тепер готується почати експе

(закінчення на стор. 5.)

Вісті з Едмонтону

ЛИСТОПАДОВІ СВЯТКУВАННЯ

(вк) — В день 1-го листопада о. крилошанин В. Тарнавський відслужив торжественну св. Літургію в намірені українського народу в церкві св. Юрія. Рідна школа при церкві св. Юрія відзначила день 1-го листопада святочною годиною з участю учнів рідної школи. На школі в цьому дні мав український прапор.

За ініціятивою станиці УСС відслужено в неділю, 4 листопада в катедрі св. Иосафата Службу Божу й панахиду за упавших вояків за українську державність. Панахиду відправив о. митрат М. Сопуляк в співслужінні о. крилошанина Ю. Ковальського, о. митр. рад. В. Чопея і о. Р. Ганкевича. Голова станиці УСС в Едмонтоні о. митр. рад. В. Чопей виголосив проповідь присвячену листопадовим подіям. На панахиді були приявні члени станичної старшини і пластове юнацтво з прапорами. Також взяли участь з прапорами делегації УПА і Братства Дивізії „Галичина".

Крім участи в панахиді, пластова станиця відбула в суботу, 3 листопада сходини всіх членів на яких ред. М. Хомяк мав гутірку про значення Листопадового зриву.

Заходами відділу УСГ відбувся в неділю, 4 листопада концерт з різноманітною й цікавою програмою. Свято відкрив голова культурно-освітньої комісії філії УНО проф. С. Грох, а головну доповідь мав професор Албертського університету д-р І. Лисяк-Рудницький. Доповідач широко проаналізував історичне тло, на якому відбувся у Львові і цілій Галичині листопадовий переворот і перебрання адміністративної влади українцями. У висновках доповідач вказав на велике значення Листопадового зриву на формування політичної думки серед молодого покоління. Доповідь була глибока змістом і приявні вислухали її з великою увагою а доповідача нагородили бурею оплесків.

В мистецькій частині виступив хор „Дніпро" під орудою диригента Р. Солтикевича і жіночий ансамбль „Мережі" під мистецьким керівництвом п-і М. Дитиняк і проф. С. Яременка. Обі мистецькі групи мають вже вироблене ім'я серед української публіки й виведені точки були на високому мистецькому рівні.

Зі сольовими точками виступали співачка І. Моргардт, скрипаль І. Дитиняк і молоді піяністи Р. Гуглевич, Р. Солтикевич та М. Прокопів. Акомпаніювали солістам п-і М. Дитиняк, п-і Фодчук і п-на Г. Дитиняк. Надзвичайно гарно і з чуттям продеклямував поему „Помяни Боже" Н. Петрів.

Цілість свята залишила у приявних приємне враження.

НОВА ЄПАРХІЯЛЬНА УПРАВА ЛУКЖ

ВИБРАНА НА 16-тому ЄПАРХІЯЛЬНОМУ З'ЇЗДІ

9 і 10 листопада 1973 р. в Едмонтоні

Головна управа: Наталія Яніцька — голова, Лена Слобода — кол. голова;
містоголови: Марія Пастушенко, Иосифа Кулеба - Едмонтон, Анна Мельник — Мирнам, Лідія Гладишевська — Калгари, Евгенія Паламарк — Мондер, Олена Грабар — кореcп. секр., Катерина Петецька — кореcп. секр. англ. мовою, Ляриса Вацке — рекорд. секр., Марія Хаба — касирка;
організаційний комітет: Анна Буртняк, Марія Демчук, Анна Прийма, Ірина Павликовська;
культурний комітет: Олена Росляк, Надя Крайчі, Катерина Чічак, Петруся Стебляк; Неоніля Дмитрук — прес. реф., Иосифа Кулеба — прес. реф. в англ. мові;
музейний комітет: Ірина Павликовська, Ольга Федак, Антонія Кучер, Ольга Ганкевич, Марія Елчин, Ляриса Вацке, Надя Цинцар, Олена Грабар, Парася Іванець, Ольга Манастирська, Емілія Сірман, Анна Олійник.
Інші ділянки: Ірина Вареница — сусп. служба, Анна Козак — архів, Марія Дитиняк і Ольга Саварин — радіопередача, Кляра Кардинал і Марія Кубрак — зв'язки, Анна Бумбак — делегатка до КУК, Лена Слобода — делегатка до УКЮ, Пелягія Тиркало, Силвія Рамстед — телеф. комітет, Рут Лескі — референтка „Наша Дорога".
Контрольна комісія: Катерина Гарапнюк, Марія Поренчук, Марія Демчук.

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

П'ятниця, 16 листопада:
год. 6.30 вечора коктейл, а 7.30 бенкет-баль в готелі Мекдоналд, а відтак танцювальна забава з нагоди п'ятиріччя існування танцювального ансамблю „Черемош".

* * *

Субота, 17 листопада:
год. 6.30 вечора в залі УНДому коктейл і вечеря, а відтак забава з танцями старанням Т-ва мужчин катедральної парафії св. Йосафата.

* * *

Неділя, 18 листопада:
від год. 3-ої пополудні в Ювілейній авдиторії виставка кераміки, поштових марок та українських грошей, а в 8-ій годині вечора виступ танцювального ансамблю „Черемош".

* * *

Понеділок, 19 листопада:
о третій годині пополудні відбудуться сходини товариства пенсіонерів в УНД-омі з дуже цікавою програмою. Щиро запрошуємо всіх наших пенсіонерів.

* * *

Четвер, 22 листопада:
год. 6.30 вечора з радіостанції Сі-Бі-Сі - Еф-Ем буде передана славна українська опера „Наталка-Полтавка" композитора М. Лисенка на слова І. Котляревського.

► **Крім французького** президента Дж. Помпіду, одиноким чужинцем, що побував у советському осередку для вистрілу міжплянетних суден у Байконур в Казакстані, був заступник американського керівника для міжплянетних польотів, що недавно відвідав СССР, та кількох його співпрацівників. Їм показали всі влаштування для вистрілу міжплянетних суден.

Пам'яті Вадима Доброліжа

(До книги „Завойовники прерій")

Прощай, посвяті відданий Вадиме!
Твою далеку потойбічну путь
Нехай троянди цвітом обів'ють,
Коли сурма архангельська густиме.

Мистецтво рук, жагою невситиме,
Давало Духові тривання суть.
Гучне визнання люди принесуть —
І буйна слава з року в рік ростиме.

Буонарроті возвеличив Рим
Ясою правди Божої широко,
А ти велично взором прастарим

Пролив на вівтар київське барокко,
Щоб тут, на півночі, незрячих нас
В екстазу кидав твій іконостас.

7 жовтня 1973 р.
Яр СЛАВУТИЧ

На пресфонд прислали до „Українських Вістей"

По $10.00: Р. Лапчак, Монреаль, Кве.
По $5.00: В. Бойчук, Едмонтон.
По $4.00: І. Панчишин, Стар, Алта., Ю. Галійчук, Ванкувер, Б.К.
По $3.00: Д. Шульган, Едмонтон.
По $2.00: І. Данилович, Едмонтон, Т. Фурда, Арборг, Ман., п-і А. Басараба, Принс Алберт, Саск., С. Біло, Едмонтон, С. Войціховський, Голден, Алта., п-і Е. Воєвода, Едмонтон, В. Войтович, Норт Беттлфорд, Саск., П. Сірацький, Реймонд, Алта., М. Мельник, Клендоналд, Алта.
По $1.00: Д. Хомин, Вінніпеґозис, Ман., В. Стахів, Саскатун, Саск., Н. Качалуба, Гренд Прері, Алта., И. Юрчак, Донатвил, Алта., Н. Чвил, Едмонтон, А. Ю. Гайней, Чілівек, Б.К., п-і Е. Гукало, Едмонтон, В. Джита, Тандер Бей Ф, Онт., п-і К. Жовта, Едмонтон, п-і В. Кушнірик, Едмонтон.

Усім шановним жертводавцям щиру подяку складає адміністрація „Українських Вістей".

(Далі буде).

Ключ до успіхів у ваших руках

Промова міністра справ культури, молоді та розваг Г. Шміда до Ради культурної спадщини в Едмонтоні, дня 20-го жовтня, 1973-го року

* * *

Рада культурної спадщини, яку ви саме тепер творите, може піти одним з трьох шляхів:

1. Вона може стати організацією, що існує тільки на папері..., організацією недіючою й мертвою, не вартою часу для її створення;

2. Вона може стати засобом особистих чи вузько групових зацікавлень. Якщо ви у її формуванні маєте особисту егоїстичну мету, тоді ваша особа може стати предметом заздрощів інших людей. Якщо ви творите її для просування ваших спеціяльних культурних бажань без належної турботи про такі самі законні бажання інших груп, тоді наслідком такої постави буде розбиття культури Алберти на непов'язні уламки.

3. Вкінці, ця Рада культурної спадщини може стати такою великодушною у своєму баченні довколішнього світу, такою посвяченою до загального добра усіх албертців, що ваші ще ненароджені внуки благословлять вас за всю працю, яку треба вкласти для її створення.

Коли хтось із вас пригадує моє звернення на конференції Культурної спадщини, що відбулася в днях 16—18-го червня 1972-го року, тоді тому не треба знову говорити про мою віру в цю Раду, яку ви тоді просили нас створити. Вона буде чудова, активна, живуча сила в розвитку культурного життя Алберти. Справа тепер — у вас самих.

Якщо це мною сказане може комусь звучати, як брак довір'я до вас, то це зовсім не так. Саме тому, що я повністю довіряю вам, я, як кажуть, рубаю з плеча, говорячи вам про речі, справедливість яких ви відчуваєте у ваших серцях.

Всі ті з вас, які були присутні на конференції Культурної спадщини 16 місяців тому, напевно погодяться зі мною, що тоді на ній був виявлений дух доброти й радости, що в сьогоднішньому розірваному й поділеному світі, все ще існують події, переживання яких загрівають серця кожного з нас.

А це краще, ніж будь-що інше говорить нам про те, що лежить у суті нашої програми багатокультурности — підтримка культурних вартостей дорогих кожній етнічній групі в такий спосіб, що збагачує культуру всього нашого народу в дусі доброти й добросердечности.

В цьому періоді наших розмов ви мали нагоду познайомитися один з одним, проглянути програму, устійнити засади роботи Ради. Перед вами лежить повне й тижке завдання особливо, коли ви почнете формувати ключові комітети, що гратимуть головні ролі у виявленні ваших бажань до уряду в галузях мови, людських прав, освіти, культури, послуг тощо.

Тепер я можу сказати вам тільки одне: беріться за роботу з добрим наміром і довір'ям до своїх албертських співгромадян. З довір'ям до всіх людей, що вибрали цю провінцію на своє поселення.

Я не маю чого звертати вашу увагу на довколишній світ, над яким нависла грізна небезпека війни, насправді війни апокаліптичного розміру, якої кожна зріла людина має причину серйозно боятися.

Помимо світу розірваного збройною війною погляньте на війну у нашому власному суспільстві, на жахаючу міру злочинности. Та „соціяльна війна", яка ловить у свою наркотичну пастку наших власних дітей. Вона теж страшна для нас. Після цього подивіться на ворожі фронти, що проходять через наші власні душі, всередині нас самих.

Ви самі знаєте так же добре, як і я, що люди сьогодні живуть у страсі, що родини розбиті, як ніколи перед тим у цілій історії людства, що ми самі в собі розщеплені сумнівами. Нас роздирають непевності, яких ми ніколи не знали перед тим. Ми розпачливо самітні, хоч оточені юрбами людей.

Ми менше й менше турбуємося долею сусіда. Для нас він тепер тільки якась інша людина... наше гасло — „дбай лише про себе!"

Наслідків такого наставлення нетяжко передбачити, ми тільки не хочемо їх висловити. Ці наслідки то менше й менше певности в нашому житті... менше й менше радости в нашому існуванні... менше й менше любови, навіть між членами власної родини, не говорячи вже про інших.

Зараз я зовсім не збираюся обіцяти вам, що організація Ради культурної спадщини ви рішать всі ці проблеми. Але ми можемо визначити наш власний спосіб життя. Ми можемо поставити наше власне зобов'язання для добра чи зла. Ми можемо дякувати Богові за те, що ми вже осягнули, і ми можемо допильнувати того, щоб здорова основа, на якій ми будуємо свободу й братерство в Алберті, зміцніла й збереглася так, щоб кожний, який приїде до нас, подивився й запитав себе, що робить нас тим, чим ми є.

Все — добро чи зло — починається з думки. Я знаю, що ви розумієте і поділяєте той задум, який я виклав перед вами, щоб навіяти вам справжнє, одностайне, чудове прагнення створити Раду. Дозвольте мені підкреслити декілька основних принципів, які треба мати на увазі.

Пам'ятайте: Успіх і здійснення задумів Ради культурної спадщини залежатиме не від того, що робитиме уряд, а від того, що робитимете ви.

(закінчення на 5 стор.)

Дальша підвишка податку в Едмонтоні

Едмонтонські комішенери запропонували підвищити едмонтонські податки ще на два „міллс", щоб зрівноважити міські видатки на 1974 рік. До того місто ще мусіло би позичити 92,988,000 долярів, щоб могти покрити заплянованi міські видатки в сумі 377,187,000 долярів.

В порівнанні із 1973 роком міські видатки в 1974 році зростуть на 7½%.

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 15.35 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.

Висилаємо крім пачок бандсрольки з нашого товару. **М. Лаврин**

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

АСЕКУРУЄМО

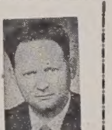

Авта, будинки, хатні речі, бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), морґеджові довги, рівнож асекурації: життєва хворобова, від випадку.

10% знижки на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)

Cwikilewycz Insurance Agency
10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta
Tel.: 436-4466 — 424-0915

Ми хочемо мати про вас відомості

Ми турбуємося вашою історією; чи ви докладаєте досить старань, щоб допомогти нам зберегти її?

Історія Канади складається з багатьох культурних та національних джерел. Ви та ваша родина допомагає творити цю історію. Допоможіть нам її зберегти.

Національний етнічний архів збирає і зберігає документи, що відносяться до історії канадських етнічних груп. Листи, записки, щоденники та багато інших речей такого роду, які можливо, ви маєте, можуть бути дуже важними, щоб зберегти та записати історію вашої етнічної групи в Канаді.

Допоможіть нам допомогти вам. За повними інформаціями напишіть негайно до:

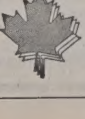

Coordinator
National Ethnic Archives
Public Archives of Canada
395 Wellington Street
Ottawa, K1A 0N3

(закінчення з стор. 4.)

Багатокультурність . . .

риментальні кляси передшкілля, щоб у 1974 р. почати перші кляси справжньої двомовної школи, кошти якої нестиме держава. Звичайно, є вимоги, вони такі: а) запотребування, тобто — учні, б) підручники і учителі, в) заінтересування батьків, і г) фінансова й моральна допомога батьків. Хай нас Бог милує, коли не справимось, маючи в Едмонтоні стільки українських церков, організацій, населення і перший поза Україною шкільний закон.

Я думаю, що існування одиниць і народів, різнородність культур — вповні згідне з волею Творця. А якщо так, то як нам стати колись перед лицем Всевишнього зі змарнованими талантами, без рідної культури? Багатомовність і багатокультурність — це скарби, якими треба користуватися зокрема на американських континентах, бо тут різнородність була від початку: всі мови і культури, за винятком тубільних, звідкілясь прийшли, і немає ніде навіть більшости. Антея, героя грецької мітології, сина Геї, богині землі, і Позейдона, бога моря, ніхто не міг перемогти, бо, торкаючись матері-землі Геї, він черпав з неї безмірну силу. Аж нарешті могутній Геракль зумів його перемогти: підняв високо вгору і не дозволив торкнутися землі, аж поки міцними руками, в повітрі, його не задушив. Оце мітичне оповідання завжди приходить мені на думку, коли думаю над збереженням української фізичної і духової субстанції поза межами України. Вірю, що тільки в одруженні українців з українцями, в спорідненні з українською духовістю, культурою, історією, церквою і всім тим, що творить українство, зможемо встоятися в іншомовних країнах. А втім, щоб бути собою, вірними своїм предкам та зберігати свою кров і спадщину — не конче жити на рідній землі. Жиди, знову пригадаю, живуть близько 2,000 р. поза межами Ізраїля і не тільки не пропали, але й добилися власної держави.

А все таки, дехто спитає, чому нам не асимілюватися, точніше в ім'я чого зберігати нашу національну субстанцію? Відповідь коротка і ясна: в ім'я спадщини. За нами тисячелітня релігійна традиція, за нами ще старша, бо корінням своїх сягає у трипільську добу, культура, за нами „Руська правда", яка появилася ще перед „Маґна картою". За нами теж велике національне мистецтво та повна героїзму історія. Такі гасла, як „воля, рівність і братерство", принципи демократії розвинулися були на нашій Запорозькій Січі ще далеко перед французькою революцією, наша жінка мала рівні права із чоловіком ще тоді, коли жінки інших країн були невільницями. І як такої спадщини відцуратися? І чому первні такої спадщини не перещіпити на новий ґрунт, не вкласти в скарбницю тих країн, в яких ми тепер живемо? Тому я свято переконаний, що нашим найбільшим обов'язком є зберегти нашу національну субстанцію в країнах поза межами України. Тим, які думають, що нашим найбільшим обов'язком є нести поміч Україні, я ставлю питання: яка користь буде Україні із того, якщо ми фізично чи і духово засимілюємося? Давно нам пора випрацювати „філософію" нашого життя в нових країнах, бо без такої ми не тільки не допоможемо Україні, але й самі пропадемо. Що запише літописець: що їмо, працюємо, що повні банки наших грошей, а душі наші справнені поживи справжньої, цілющої води рідного слова і живущого хліба української культури і релігії? Молоха гроша, золоте теля мамони — треба скинути із престолів наших, а поставити туди ідею. Поневолена Україна бажає від нас помочі і їй треба по змозі допомагати, немає сумніву, АЛЕ ВОНА БАЖАЄ В ПЕРШУ ЧЕРГУ, ЩОБ МИ САМІ ВДЕРЖАЛИСЯ, так як і мати, яка хоче допомоги від своїх дітей, АЛЕ ПЕРЕДУСІМ ХОЧЕ, ЩОБ ТІ ДІТИ ЖИЛИ.

Маємо мікрофни, джети, телефони, компютори, хмародери тощо, технікою своєю сягнули до місяця, а тепер сягаємо зір, але що діється з нами внутрі? Де наше почуття любови рідних, вірности крові й костям предків, пошани до церкви, мови, культури народу, з якого походимо? Що з нашими моральними і духовими вартостями? Згідно з останньою статистикою число українців Канади за останні 10 роки „зросло" з 470 тисяч до 580 тисяч, що є відрадним фактом, але чому вживання рідної мови впало? Чому так жахливо ширяться мішані подружжя? Це, мабуть, є й по інших країнах. І тому конечно зразу щось робити, я б казав, почати змаг за ренесанс українства в країнах нашого поселення, а коли йдеться про Канаду, то СТВОРИТИ ТУТ ЗАПОВІДНИК УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ Й КУЛЬТУРИ В СВІТІ.

Що потрібно, щоб зберегтися? В першу чергу — нам треба добре зорганізованих, високого рівня центральних проводів по країнах нашого поселення. Нам треба провідників, ідеалістів, характерних і відповідальних, а водночас високо-кваліфікованих, які збирали б кругом себе „віруючих" в ім'я невмирущого народу нашого, бо ж він за всяку ціну мусить зберегтися в країнах поселення, а при тім і говорити за народ свій на батьківщині, якому силою закрили уста. „Мойсея" Івана Франка треба нам студіювати, треба, щоб кожний інтеліґент тримав його на своїм столі, поруч із „Кобзарем", щоб вчитися з нього, що значить „служба для народу". Задовольнивши щоденні потреби, не гарбаймо ні для себе, ні для своїх дітей. Для нас — прийде пенсія — а діти хай собі самі зароблять, бо людина й так часто не цінить того, чого не здобула з тяжким трудом сама. Скільки приходить до мене піонерів і кажуть: „Дав би весь свій маєток, щоб тільки діти повернулись до мене і до української громади". Проте колись, у погоні за маєтком, він занедбував дітей і не був для них прикладом ні в праці для громади, ні в жертвенності. Такі центральні організації, як УККА, КУК, СУБ ітд. пробобили колосальну роботу, і їм належиться повна підтримка. Їх треба пристосовувати до часів і завдань, але обов'язково утримувати і ФІНАНСУВАТИ, бо національна база — є найкращою базою не тільки товариського соціяльного співжиття, але й організаційного. Життя не зносить порожнечі, і коли не буде наших організацій, то наші підуть у чужі. Що ж до СКВУ, то він, як репрезентант, організатор і координатор тих центральних представництв, з певними окремими завданнями, які стосуються до цілости, теж мусить мати повну моральну і матеріяльну піддержку всіх українців, в усіх країнах поселення, за принципами, які повинні бути устійнені на цьому конґресі. Українство в країнах нашого поселення стояло і далі буде стояти на таких інституціях, як рідні церкви, рідні школи, народні доми і тд., там, де їх немає, їх треба зорганізувати, а де їх забагато, там їх треба об'єднувати. У нас забагато організацій з тим самим членством. Державної допомоги треба домагатися і її використовувати, але якщо чогось дійсно бажаємо, мусимо за нього заплатити, і то добре, самі. Тут треба стердити, що наші піонери були далеко жертвеннішими, як їхні діти і внуки. А це погано. В жидів досі обов'язує „десятина", добра практика, яку варто й нам застосувати. Китайці теж мають добрий звичай: з певних нагод дають гроші на ту чи ту ціль і щасливі, що можуть стільки дати. Ми теж повинні давати: з нагоди уродин, ім'янин, подружніх ювілеїв, христин, а теж — смерти. Тут ми зокрема дуже грішимо, бо дуже мало наших людей лишає в заповітах щось на громадські, культурні чи церковні цілі.

Величезну функцію у збереженні національної субстанції виконують наші церкви. Їм належиться повна наша підтримка і співпраця в першій мірі. З радістю підкреслюємо, що між нашими церквами є в основному співпраця і мир, а це велика ласка Божа. Колись її не було. Тепер наші Владики стають поруч до молитви, взаємно собі допомагають, себе шанують, і змагають до патріяршого завершення. Однак і нашим Церквам загрожує страшна небезпека: дедалі більше вірних відпливає до чужих церков, в більшості не творять навіть своїх автономних одиниць. Участь наших Владик в нашому конгресі підкреслює, що церкви розуміють цю небезпеку також. Покійний посол до федерального парляменту Канади, Антон Глинка, вважав, що ми скрізь повинні ставити хрест поруч тризуба, і я з ним тоджуся. Народ — церква — це одно. До Бога можна тільки пройти через любов ближнього, а що той ближній — це в першу чергу ближній по крові і дусі, то значить, що немає взагалі питання „Бог чи батьківщина", бо вони нерозривні. Всім нашим церквам, а зокрема обом головним, треба змагати до повного завершення, а водночас до повної співпраці. Церкви наші повинні бути заступлені в цілій вертикальній побудові нашого життя, а не лише внизу чи на верхах. Чому, нпр., церкви не заступлені в УККА, КУК, СУБ ітд.? Об'єднані, завершені, співпрацюючі зі собою церкви і світські організації — це запорука нашого збереження.

Дві тисячі років тому римський політик Като висловив свої погляди на політику, які я хочу зацитувати на самому початку моїх уваг на цю саму тему. Ось вони:

„Дехто каже, що звичайні люди не повинні мішатися до політики — відважна і нечесна думка, що може тільки вродитися в голові тирана або раба. Казати, що звичайні люди не мають нічого спільного з політикою, значить твердити, що звичайні люди не повинні впливати на своє власне щастя чи недолю; що люди не повинні інтересуватися, чи вони будуть одягнені чи голі, нагодовані чи голодні, неграмотні чи вчені, охоронювані чи знищені".

Я навів цю цитату, бо вона не втратила свого значення і глибокого змісту досі. Мало того, я б сказав, що сьогодні вона ще важливіша, ніж була 2,000 літ тому. Понад 1,000 літ тому наш літописець Нестор записав, що наші предки, втомлені анархією, післали послів до варягів з проханням „прийдіть і володійте нами". Особисто, я думаю, що це леґенда, проте ця леґенда — знаменито характеризує нас і нашу вдачу: ми однаково вперто поборюємо свою власну владу, як і владу чужинців, які силою нами заволоділи. Недовір'я до всякої влади в нас таке велике, що у висліді — ми досі не маємо власної держави. Але в останні часи — ми починаємо змінятися, і є надія на краще.

На питання, чи брати нам участь в політичному життю країн нашого поселення, відповідь коротка: без найменшого сумніву. Тут знову нагадаю два фактори: перший — ми є поселенцями на континентах поселенців і тому двері в політичне життя нам так само відкриті, як і іншим групам, і другий, не менш важний — мимо нашого вікового бездержав'я ми маємо світлі державницькі традиції. Коли, нпр., був президент США з голяндців чи німців, то може бути й з українців. Ми маємо повний доступ на самі верхи. Хто нас, крім власного лінивства, браку відваги і амбіції, не допускає? Не ждім, щоб нам давали, не нарікаймо, що нас не шанують, з нами не рахуються, а берім самі. Нічого, абсолютно нічого, не стоїть нам на перешкоді, сягнути по керівництво держави в країнах нашого поселення. Мало того, я не маю сумніву, що ми доти не досягнемо повної рівности із нашими співгромадянами ,доки не доб'ємося найвищих позицій — тобто керівництва державою. Йдеться про свідомий гін до участи в політичному життю країн, в яких ми живемо, з рівночасним задержанням власної ідентичности. Творімо українське ґетто, але ґетто духа, а в практиці — включаймося в політику, бо інакше життя минатиме нас, як минало на рідних землях, сягаймо верхів, бо тільки з верхів видно всі дороги і які найкращі дороги в майбутнє.

Канада може тут послужити як модель. В Канаді ми добилися досі найбільших успіхів, доказом чого понад 150 послів українського роду, сенаторів, міністрів. Сама Алберта має під цю пору 12 послів українського роду в леґіслятурі, на 75, в тому 2 міністрів і одного заступника „спікера", між ними першу жінку-українку, п-і Катрусю Чічак. Я вважаю, що успіхи ураїнців у Канаді ми завдячуємо у великій мірі саме нашій участі в політичному життю, і не сумніваюся, що коли вони будуть ще більші, то й наше майбутнє буде краще. Отже не дивно, що королева Єлисавета недавно сказала, що хоче бути королевою не тільки англосаксонів але й інородців. Самозрозуміло, що потрібно більше наших людей, які б кандидували, але й потрібно теж наших людей, які б підтримували. І в цьому, здається, все лихо: наш народ не хоче „мішатися" до політики мовляв, це, якщо навіть не дуже, то брудна — нечиста справа. Це може, чого доброго, пошкодити навіть у підприємстві, наробити ворогів. Зрештою, ніби чим наш кращий? Досі велика більшість наших політиків вийшла прямо самотужки, аж треба дивуватися, яким духом вони були вибрані, але як вже хто вийде, то наші до нього йдуть, як по свячене. В майбутньому нам треба йти в політику свідомо і відкрито.

Ключ до . . .

(закінчення з 4 стор.)

Тут ви не так вимагаєте, як хочете мати певність, що вас вислухають, і вислухають саме в тому дусі, в якому ви говорите, як уряд, так і ваші інші співгромадяни тут.

Пам'ятайте: Тут ви заступаєте вашу власну етнічну чи культурну групу, тому **думайте й говоріть за всіх.** Якщо ви упереджені, то поглянь те на світ довкола себе... Пригадайте собі, чим Алберта була для ваших батьків, чим, ми надіємося, вона буде для наших дітей... Працюйте й думайте для нас всіх.

Пам'ятайте: кожне право, яким ви чи я користуємося, пов'язане з відповідним обов'язком.

Накінець: Підходьте до роботи в цій Раді культурної спадщини відпружено й реалістично, знаючи, що ми тут, сьогодні створили практичний орудник, яким ми всі можемо користуватися з вірою й надією та ділитися тим, що я називаю „культурним посагом Алберти".

...Забрати геть частину нудоти з людського життя вже тепер; забрати геть гіркий тягар самотности, що давить плечі багатьох людей; щонайменше зменшити непевність, коли ми більше й більше розуміємо, що ми сини й доньки тих, що відкрили цю землю, і, що, завдяки одружень і взаємоучасті в наших культурах, ми — справжні брати, в широкому розумінні цього слова.

Ми — співгромадяни Алберти, працюючі, як завжди, в добрій вірі один до одного, щоб життя в цій благословенній землі було ще кращим. І це саме те, на що робота Ради культурної спадщини повинна бути спрямована.

ДЕСЯТИЙ СВІТОВИЙ КОНҐРЕС СПІЛКИ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ

В днях 26-28 жовтня 1973-го року в Торонті відбувся X конгрес Спілки Української Молоді, що діє у вісьмох країнах західнього світу. В конгресі брали участь 71 делегат, що мали 82 мандати, а також понад сотню представників церков, суспільно-громадських та політичних організацій та установ, визначних представників українського життя. Ці люди з'їхалися з різних міст Канади, США, Аргентини, Австралії, Англії, Франції, Бельгії та Німеччини.

У програму конґресу входили: звіти уступаючих органів центральної управи СУМ; доповіді про юнацько-виховну проблематику; про тематику дійсного членства і структури СУМ; дискусії про актуальні сумівські справи; ухвали відповідних резолюцій і вибір нового керівництва СУМ.

Крім цього з нагоди конґресу влаштовано величавий бенкет і концерт української пісні.

Звіти про діяльність уступаючої управи виголосили її окремі члени, від яких учасники конгресу довідалися, що на протязі останньої каденції діяли вісім крайових управ та членів, в тому числі 7,203 юнацтва, 2,565 дружинників і 2,572 сеньйорів.

Діяльність Спілки не тільки охоплювала виховну ділянку, але також культурно-освітню, мистецької самодіяльности, міжнародніх акцій та зв'язків, освідомлення ширших кругів громадянства тощо.

Багато крайових управ і осередків придбали свої власні домівки, площі й оселі. Центральна управа СУМ систематично видавала журнали „Авангард" і „Крилаті", а також книжки, виховні матеріяли та інші одноразові публікації.

Особливим успіхом увінчалися місцеві та міжкрайові внутрішньо-українські та зовнішні інформації про Україну та проти переслідування нескорених і топтання елементарних людських прав в Україні.

Форми тих акцій були різні: збори, маніфестації, демонстрації, поширювання летючок і т.п. Окрему форму мала олімпійська акція в Мюнхені, в якій брали участь сумівці з різних країн.

Після дискусій конґрес схвалив цілий ряд резолюцій та рішень. До української молоді на рідних землях і на чужині конгрес звернувся із закликом не послаблювати боротьби за релігійно-національні та культурні права. З нашої спільної однозгідної постави черпатимемо наснагу до дальшої боротьби проти насильного московщення України, проти нищення української культури, проти шовіністичної та народовбивчої політики Москви.

Супроти українофобії та вандалізму ми будемо ставити спільний спротив, висуватимемо нашу національно-державницьку ідею, основану на тисячолітній українській культурі та духовості.

Конґрес закликає українську молодь стати на сторожі українського слова, плекати українську мову, поширювати українську духовість, викривати перед світом підступи та фальшиве обличчя україножерної Москви.

Конґрес доручив керівним органам СУМ поглиблювати співпрацю зі всіма українськими молодечими організаціями, підтримувати українське шкільництво, українські інтернати і активно включитися до здійснення плянів створення українських середніх шкіл.

Конґрес закликає українські Церкви завершити свою структуру Патріярхатами і доложити всіх зусиль для втримання самобутности та національної незалежности наших Церков.

X конґрес СУМ обрав нових представників до своїх центральних органів під головуванням мґр-а Омеляна Коваля, з Бельгії.

З релігійного життя в СССР

Минулого року вийшов у Москві черговий збірник „Питання наукового атеїзму". Цей збірник публікує дані, що їх дали соціологічні досліджения в пересічній міській родині.

У тих дослідах було поставлено питання: як відбивається на релігійності родини ставлення до релігії голови родини — батька? Із відповідей виходить, що в тій родині, де батько — віруючий, дотримуються всіх релігійних норм 68,4% членів обслідуваних родин, мають ікони в хатах таких родин — 59.3%, відвідують церкву — 42.6%, святкують релігійні свята — 81.5%, беруть участь в обрядах і таїнствах — 80%, дбають про релігійне виховання в таких родинах — 50%.

Така картина в родинах, де батько — релігійна людина. А тепер поглянемо на ті родини, де батько не має твердих релігійних переконань, тобто за совєтською термінілогією залічується до „хитких". В таких родинах релігійних норм поведінки дотримуються 47.4%, мають ікони в хатах — 36.8%, відвідують церкви — 23.7%, беруть участь у житті церкви — 33.3%, святкують релігійні свята — 71%, дають релігійне виховання своїм дітям — 33.3%.

І нарешті дані про ті родини, де батько байдужий до релігії, або безвірник. В таких родинах дотримуються релігійних норм поведінки — 22.2%, мають ікони по хатах — 11.1%, відвідують церкви — 7.4%. Але виконують церковні таїнства — 42% а дають релігійне виховання тільки 5%.

А коли зважити на те що багато людей боїться подати правдиві дані, то становище з релігійною свідомістю, після 50 років переслідування й терору, не таке вже й трагічне в царстві воюючого безбожництва і могло б послужити прикладом для тутешнього нашого громадянства.

ЗАМОВЛЯЙТЕ ТЕПЕР ЛИШ ЧЕРЕЗ INTERTRADE EXPRESS CORP.
НАЙКРАЩИЙ
ДАРУНОК
В УКРАЇНУ
ТЕПЕР БІЛЬШ КОРИСНІ, ЯК КОЛИНЕБУДЬ ПЕРЕДШЕ
СПЕЦІЯЛЬНІ
РУБЛЕВІ
ЦЕРТИФІКАТИ
INTERTRADE EXPRESS CORP.
НАЙПЕРШЕ
ВАМ ТО СКАЗАЛА А ВАШІ РІДНІ ЦЕ
ПІДТВЕРДИЛИ

За спеціяльні рублеві цертифікати Ваші рідні можуть набути все, що лиш захочуть, за частину нормальної ціни. То подібно до того, якщо йти до крамниці із $100 й дістати за те товарі, що вартують $200 або $300 або навіть більше. INTERTRADE EXPRESS CORP. радо пішле вам докази на те зовсім даром. Спеціяльні рублеві цертифікати можна теж виміняти на звичайні рублі па найвищій ставці.
ВПОВНІ
ГАРАНТОВАНІ
НАЙСКОРІША
ПОСЛУГА
Достава прибл. протягом 3-ох тижнів.
Ціна за один СПЕЦІЯЛЬНИЙ РУБЕЛЬ є $2.70
ЦЕ Є ПОВНА ЦІНА АБСОЛЮТНО НЕМА НІЯКИХ ІНШИХ ДОПЛАТ.
ДОМАГАЙТЕСЯ НАШИХ ДАРОВИХ ІЛЮСТРОВАНИХ КАТАЛОГІВ.
ЗАМОВЛЯЙТЕ ТЕПЕР ЗАМОВЛЯЙТЕ ЛИШ ЧЕРЕЗ
INTERTRADE EXPRESS CORP.
125 East 23rd Street
Fifth Floor
New York, N.Y. 10010
Tel.: 982-1530
ДУЖЕ ВАЖНЕ
АВТОМОБІЛІ
ВПОВНІ ГАРАНТОВАНІ ДУЖЕ СКОРА ДОСТАВА
ВИБИРАЙТЕ З ЦИХ НОВИХ МОДЕЛІВ
ЖІҐУЛІ ВАЗ 2101 AM $3,627.00
НАЙНОВІШИЙ ВДОСКОНАЛЕНИЙ ЕКСПОРТОВИЙ МОДЕЛЬ
ЖІҐУЛІ ВАЗ 2103 AM $4,156.00
ЖІҐУЛІ ВАЗ 2102
СТЕЙШЕН ВАҐОН AM $3,997.00
ЕКСПОРТОВИЙ МОДЕЛЬ
МОСКВИЧ 412 IE AM $3,677.00
МОСКВИЧ 408 IE AM $3,381.00
ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗАЗ 968 AM $2,318.00
ПИШІТЬ ЗА НАШИМ СПЕЦІЯЛЬНИМ БЮЛЕТЕНОМ ЗІ СВІТЛИНАМИ АВТОМОБІЛІВ АПАРТМЕНТИ
ВЖИВАНИЙ ОДЯГ
ДЛЯ ВІДВІДУВАЧІВ ІЗ СССР ДОМАГАЙТЕСЯ НАШИХ СПЕЦІЯЛЬНИХ БЮЛЕТЕНІВ
МИ МАЄМО 24 РОКИ ДОСВІДУ В ЦЬОМУ БИЗНЕСІ І МИ МАЄМО ТИСЯЧІ ВДОВОЛЕНИХ КУСТОМЕРІВ

Пеллі, Саск.: – на свіжу могилу бл. п. Ірини Кондри

Несподівана, сумна і пригноблююча була вістка про перехід до вічности бл. п. Ірини Кондри в четвер, 27-го вересня 1973-го року, на 71-ім році свого трудолюбивого і жертвенного, християнського життя, в шпиталі Кемсек, в Саскачевані.

Покійна Ірина, народжена Гелетюк, прийшла на світ 24-го лютого 1902-го року в Західній Україні. До Канади вона приїхала в 1924-му році і замешкала на фармах в околиці Ст. Філіпс, Саскачеван. Того ж року вона одружується з Яковом Кондрою. По трьох роках фармарського життя в місцевості Ст. Філіпс, вони переїздять до Дрейдену в провінції Онтаріо.

В 1930-му році вони повертаються назад до Ст. Філіпс і знову починають

бл. п. Ірина Кондра

фармувати аж до 1940-го року, коли вони переселяються до містечка Пеллі, Саскачеван, де й живуть до самої смерти бл. п. Ірини. Поселилися вони в сусідстві нашої церкви, яку вони дуже любили і були її щирими членами та жертводавцями.

На початку ц.р. небіжка занедужала й була частково паралізована. Перебувши пару тижнів у лікарні, вона повернулася додому й, здавалося, поступово почала приходити до здоров'я з надією на швидке повернення до суспільно-громадського життя. Але воля Божа була інакша. День перед смертю їй погіршало і її відвезли назад до шпиталю, де на другий день, в ранніх годинах вона й перейшла до вічности.

Панахиду за упокій душі небіжки було відправлено в похороннім заведенні Вілсона в Кемсак, о 8-ій годині вечора, а на другий день, 2-го жовтня о 10-ій годині ранку її тіло було перевезено до церкви св. Ап. Петра й Павла в Пеллі, де о. Р. Гоменко відправив похоронні Богослуження зі співаною службою Божою та виголосив прощальну проповідь. Тіло бл. п. Ірини зложено на вічний спочинок на католицькому цвинтарі св. Стефана в Кемсек.

Смерть бл. п. Ірини оплакують: вірний муж Яків, любі діти — син Олекса й донька Анна та вісім онуків.

Після похорону родина покійної запросила всіх присутніх на Богослуженнях на обід до парафіяльної залі. Під час обіду на заклик о. пароха переведено збірку на католицьку пресу, з чого 15 дол. призначено на „Українські Вісті".

За жертву щиро дякуєм, а покійній Ірині вічна пам'ять.

ПОДЯКА

Родина бл. п. Ірини складає щиру подяку за поміч і прислугу від рідних, сусідів та знайомих: Всеч. о. пароховi з Арран за відправлення похоронних Богослужень та виголошення прощального слова, всім тим, що взяли участь у похоронах за їхні щирі молитви й за зложені жертви на Служби Божі за упокій душі покійної; всім тим, що вінками прикрасили домовину, як рівно ж і тим, що приїхали з далеких сторін Канади, щоб своєю присутністю віддати останній поклін бл. п. Ірині. Окрема подяка всім членкиням жіночого товариства за гарне приготування обіду, похоронному заведенню за солідну обслугу та всім тим, що висловили нам щирі співчуття й розради в часі нашого горя й смутку з приводу несподіваної смерти нашої найдорожчої, незабутньої матері, вірної жони і бабуні.

Нехай вселаскавий Бог винагородить шляхетну душу бл. п. Ірини і зачислить її в ряди блаженних небесного царства.

Горем і смутком опечалена родина:

муж Яків, син Олекса, донька Анна, та внуки

Смокі Лейк, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. МІЛЬКИ ГОЛОВАЙЧУК

бл. п. Мілька Головайчук

В неділю, 9-го липня 1973-го року упокоїлась в Бозі Мілька Головайчук. Покійна народилася в серпні 1875-го року в селі Хмільна, повіт Броди. До Канади вона приїхала разом зі своїм чоловіком Михайлом в 1906-му році, до його родичів в околицю Кракова. Наступного року вони осіли на гомстеді в Смокі Лейку. Тяженьким було їхнє життя у вічній роботі на фармі.

Покійна Мілька була доброю парафіянкою церкви св. Параскевії в Смокі Лейку. Вона була спокійної вдачі, ніколи не нарікала, вміла шанувати людей. Сама вона була чесна, і люди її шанували.

В 1929-му році подружжя Головайчуків продало свою фарму і перебралося в околицю Ліндберґу теж на фарму. Там вони господарювали аж до 1947-го року. Останні старечі роки покійна Мілька переживала в Лінбергзі та Едмонтоні.

Небіжка належала до тих піонерок, які високо цінили та дорожили своїми скарбами віри, любови та надії.

Вона залишила в смутку свого чоловіка Михайла в Смокі Лейку, одного сина і три доньки: Майка в Едмонтоні, Марію Шіпка — в Едмонтоні, Берту Базян — в Гайнсберзі, Нансі Віян — в Ріверсайді, Каліфорнія. Крім того лишилося 13 онуків і 20 правнуків.

13-го липня вечером частину похорону відправив о. Керницький в похоронному заведенні Парк Меморіял в Едмонтоні. На другий день заупокійну службу Божу відслужив о. А. Гурко в церкві св. Параскевії в Смокі Лейку. Всі учасники похорону удалися до церковної залі на спільний обід.

Родина Покійної переслала 18 дол. до „Українських Вістей" на друкування посмертної згадки та поміщення фотографії.

За жертву щиро дякуєм, а покійній Мільці Головайчук вічна пам'ять.

Похресник

Styles Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
10136 - 100 St., Edmonton
206 McLeod Bldg. — 424-9645

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.

Ґолбейн, Саск.

НА СВІЖУ МОГИЛУ БЛ. П. ПЕТРА ЛИСАКА

У вівторок, 28-го серпня цього року упокоївся бл. п. Петро Лисак на 84-му році свого життя. Народився покійний 29-го червня 1890-го року в селі Беріжанка, Борщівського повіту, Західня Україна.

До Канади покійний приїхав 12-го березня 1908-го року, залишаючи дома батьків і сестер. Його брат Іван

бл. п. Петро Лисак

же був виїхав до Канади і осів у Саскачевані.

Покійний Петро спочатку працював у США, але через деякий час приїхав до Канади, яку він усю об'їхав вздовж і впоперек, проте не міг праці знайти. Тоді він у 1913-му році прибув до свого брата Івана, що жив у Вакаві, Саскачеван, і лишився в цій околиці аж до 1948-го року.

В 1914-му році він дістав роботу на залізниці в Домремі і там одружився з Мариною Кулик з Сокалю, теж в Саскачевані. В 1919-му році вони купили фарму і працювали на ній разом до 1926-го року, коли його дружина Марина померла, а небіжчик залишився з однією донькою.

Через деякий час бл. п. Петро одружився з Катериною Цурик, яка походила зі Стоянова, повіт Радехів. В 1948-му році він занедужав і покинув фармерування та перенісся до міста Принс Алберт. Проте лиха доля його й тут знайшла, бо в 1964-му році померла й друга його жінка.

В 1966-му році він знову одружується з Настею Петрович, але надовго судилося йому жити. Бо по довгій недузі бл. п. Петро помирає, залишаючи чотири дочки, чотири внуки, вісім правнуків та брата Івана в Вакаві.

Покійний був веселої вдачі, вірним і жертвенним членом парафії св. Юрія до кінця свого життя.

Похоронні Богослуження почалися в каплиці похоронного закладу Мек Кензі вечором 31-го серпня, а заупокійну св. Літургію відслужив в суботу 1-го вересня в церкві св. Юрія о. Д. Сайко.

Після зложення тіла на цвинтарі, учасники похорону зійшлися до залі Мідтавн гол, де члени місцевого відділу ЛУКЖ під проводом М. Подолецької подали достатню перекуску, за що родина склала їм щиру подяку. З нагоди похорону передано 10.00 долярів на „Українські Вісті".

Хай нагородить Господь покійного Петра Лисака за працю й жертви вічним щастям в небі та вічною пам'яттю на землі.

Померла

Поєфа з Білинських Грабовенська, заступниця голови Союзу Українок Америки, б. діяльна членка жіночих та громадських організацій в Самборі та Станіславі, референтка молоді СФУЖО, членка політичної ради УККА та численних місцевих організацій у Філядельфії, померла по довгій та важкій недузі 26 жовтня в Філядельфії на 59-ому році життя.

Похорон покійної відбувся 31 жовтня з церкви Христа Царя в Філядельфії на цвинтар у Факс Чейсі.

► **В 1973 році в США** випродуковано 877,000 гальонів сиропу з кленового дерева, на 20% менше, як минулого року. 40% сиропу випродуковано в стейті Вермонт.

Українка в минулому

В днях 6-го і 7-го жовтня у Ванкувері з ініціятиви членів ОУК міста Едмонтону відбувся показ української жіночої одежі вищої соціяльної верстви. Відкрила цю небуденну подію Марія Вакалюк. Пояснення до осіб і їхньої одежі подавала Софія Климкович з Едмонтону. Імпреза відбулася в присутності Владики Ніла та католицьких та православних священиків.

Історичні постаті виведені на сцені:

Либень — легендарна княжна Києва, Ольга — володарка Київської держави, Єлисавета, Анна, Анастазія — дочки князя Ярослава Мудрого з XII ст., Ярославна — дружина новгородсіверського князя Ігоря Святославича з XII ст., Галиця — легендарна княжна Галича, Анна Романова — дружина князя Романа Мстиславича з XII ст., Данилко і Василько — князенки, сини Романа Мстиславича, Анна Данилова — дружина короля Данила з XIII ст., Марта Борецька — посадниця Новгорода з XV ст., Настя Лісовська, донька священика, потім Роксоляна — дружина турецького султана Сулеймана II з XVI ст., Олена Завісна — героїня Буші з XVII ст., Марія Магдалина Мазепа — мати гетьмана Мазепи з XVIII ст.

Одяги історичних постатей моделювали: Андря Лебедович, Юлія Стасюк, Олеся Вакалюк, Енця Гайдимовська, Віра Єленюк, Ірина Кітура, Марійка Гайдимовська, Лелія Митрук, Гриць Харина, Давид Дячук, Анна Дмитрів, Надя Ласківська, Ірина Ревуцька, Марта Чуйко, Аделя Бусько, Валя Касприк, Соня Мисько, Віра Карпінська.

Диктор українською мовою — Маруся Спольська, диктор англійською мовою — Марія Вакалюк, фортепіяновий супровід — Галя Ахтемійчук, зачіски — Марія Гошко, характеризація — Геня Козій.

Автор розповіді — Софія Климкович, обробка музичного супроводу — Квітка Зорич-Кондрацька.

Історичні одяги були зладжені відділом ОУК з Едмонтону.

Імпреза „Українка в минулому" переконливо показала, що українська вишивка прикрашувала не тільки селянську та міщанську одежу, але нею захоплювалось також жіноцтво найвищої соціяльної верстви в історичному минулому України. Крім того „Українка в минулому" відновила в нашій пам'яті деякі з найбільш визначних жіночих постатей української історії.

Юрій Спольський, голова КУК у Ванкувері, закінчив цю славну імпрезу щирою та вповні заслуженою подякою всім організаторам та учасникам цієї незабутньої імпрези.

Гарні вигляди для західніх фармерів

Ф. С. Манор

Перший кореспондент стоячи перед можливістю прямого конфлікту з урядами Саскачовану й Манітоби в справі політики відносно кормового збіжжя, федеральний уряд звернувся безпосередньо до прерійних фармерів.

Суть справи, це ціни кормового збіжжя: провінційні міністри висловили підозріння, що нова федеральна політика має допомогти східним продуцентам волового м'яса, а не прерійним фармерам, які плекають кормове збіжжя

Федеральний міністер відповідальний за Канадську пшеничну раду О. Ленґ відвідав прерії на час п'ятьох днів, впродовж яких виголошував промови на зборах, на які прибуло незвичайно багато фармерів, які залишили жнива, щоб терпеливо вислухати його арґументи. П. Ленґ сказав своїм слухам, що єдність Канади вимагає, щоб східні й західні скотарі платили однакові ціни за кормове збіжжя — твердження, яке фармери привітали ґар'ячими оплесками.

Міністер сказав фармерам про їхні першорядні можливості: другий найбільший урожай в історії, немає проблем щодо продажу чи перевезення його, неймовірно високі ціни, які зроблять з незаможного Саскачевану багату провінцію. Міністер вказав на те, що ціни кормового збіжжя на сході вчетверо більші, ніж у Саскачевані. Цю ненормальність треба усунути, і нова федеральна програма не тільки ґарантуватиме фармерам стійки ціни кормового збіжжя, але й сприятиме розвиткові скотарства на преріях, а не на сході.

П. Ленґ заперечив закид, ніби його програма принесе користь східнім скотарям, які платитимуть дешеві ціни за кормове збіжжя — закид, який має на меті сіяти розбрат у Канаді, і загалом не відповідає правді.

Уряд признає важливість західної індустрії волового м'яса і забезпечить прерійним скотарям запаси кормового збіжжя у тих околицях, де його бракує. Один спосіб обнизити високі ціни на волове м'ясо, це вирівняння цін транспорту м'яса відповідно до ставок субсидій за збіжжя. Можливо, ця справа буде полагоджена до кінця року, що було б великою користю для бюджету домашньої господині.

Колгоспні ринки

Великою допомогою для населення совєтських міст є колгоспні ринки, де колгоспники продають харчові продукти, вирощені на їхніх присадибних ділянках. У Львівській області є таких колгоспних ринків бл. 60. У самому Львові 8, на яких буває щодня до 7,000 покупців.

На розвиток колгоспних ринків у Львівській області було витрачено протягом минулих п'яти років прибл. два мільйони карбованців. За ці гроші збудовано Привокзальний ринок у Львові, павільйони для продажу м'яса і овочів у Самборі, Новому Роздолі та Соснівці та впорядковано ринки в районових осередках. На ринку кожна людина може продати не лише продукти зі своєї присадибної ділянки, але й різні свої приватні речі. Одначе міліція постійно переслідує торговців на ринках й домагається від них хабарів.

Кожного дня вранці колгоспники поспішають на ринок, щоб там продати харчові продукти, овочі та ярину, вирощені на їхніх присадибних ділянках. Продаж цих продуктів є для багатьох колгоспників поважним джерелом додаткових прибутків, а для мешканців міст доброю нагодою купити бажані харчові продукти.

Короткі вістки

► **Жінка кол.** англійського короля Едварда, який зрезиґнував з англійського престолу й недавно помер, не дістала запрошення на весілля англійської княжни Анни.

► **В місті Мессина, Італія,** невідомі справники підпалили будинок комуністичної партії. Справники нарисували на стінах гітлерівські свастики.

ЩО ВИ МОЖЕТЕ ВТРАТИТИ?

Ваші очі. Захід сонця в горах. Добру книжку. Гру в голфа. Усміх дитини. Це все, ви можете втратити.

Ваш слух. Пташку, що співає біля вашого вікна. Дитячий усміх. Добрий жарт. Перші слова вашої дитини. Це все ви можете втратити.

Ваші руки. Гру в софтбал. Защіплювання вашої сорочки. Шнурування черевиків. Чищення ваших зубів. Це все ви можете втратити.

Ваші ноги. Моторний прохід над берегом озера. Гра в тенніс. Вихід нагору. Сходження згори. Їзда колесом. Це все ви можете втратити.

Ваші крижі. Пополудневу працю в городі. Всідання до автомобіля. Один день їзди на лещетах. Вигідний сон вночі. Це те все ви можете втратити.

Ваше життя. Решту вашого життя. То все ви можете втратити.

Ви маєте багато до втрачення. Забезпека може вам дати багато. Придержуйтеся приписів забезпеки. Носіть захисний виряд. Вважайте на безпеку. Жийте безпечним життям.

Workmen's Compensation Board ALBERTA

Послання Блаженнішого Йосифа

(закінчення з стор. 2.)

копів. Достаточна кількість вірних для єпископства віддалена не раз тисячі миль чи кілометрів. Як тяжке мусить бути там душпастирство?! Найслабші ми ще в Аргентині, Бразилії і Парагваю з непослідовними відрухами єпископів. А вже дуже боляче, при всіх величавостях побуту у Філядельфії, зокрема в Чікаго й Ню Йорку, — вражали відвідини закарпатців. Занепад народнього духа, заборона своєї мови в мунгальській закарпатській митрополії в церквах і манастирях, а ще більше байдужність із боку нашого великого й сильного населення і зобов'язаних до акції народніх кругів, хоч у тій вітці нашого народу живе ще національна свідомість, бо молода ґенерація, відвідуючи батьківські землі Закарпаття, бачить свою приналежність до свого народу, мимо напору американізації з боку ієрархії. Ми ж один нарід; лучба закарпатців із Західньою Україною в історії така сильна, що державна словакізація старається її тепер знищити. В тому напрямі ми мусимо звернути окрему увагу на спинення жахливого винародовлення наших людей. Велика сила українського поселення знайде ще належну силу, щоб зліквідувати це частинне нищення народу.

Наші майбутні старання мусять іще бути звернені на розбудову високого шкільництва. Основані Філії Українського Католицького Університету з часом мусять розвинутися в самостійні університети. Свої доми, свої бібліотеки й музеї, виклади для десятків молоді підготовлять і доповнять національне образування всіх фахівців.

Очевидно велику користь можуть принести доповнюючі катедри при тамошніх університетах, і вони дають науковий вклад (словники, історичні праці), але при цьому всьому вони вже нині натрапляють на трудноці. Бо „в своїй хаті своя правда, і сила, і воля". Свої українські Філії положуть сильну основу творчости українського духа на поселеннях. Ми вже, з'єднані й свідомі себе, на поселеннях станемо до творчости разом із матірною Україною, і то на церковному й на національному полі.

Коли глядіти так з історичної перспективи, наші поселенці, які виманд[р]ували з України задля біди й недостатку та гнету з мішками на плечах, під проводом наших священиків змогли за несповна 100 літ загосподаритися на колоніяльній землі як багаті її власники і здобувати образування зрівнене з найкультурнішими народами: англійцями, французами, італійцями, еспанцями й німцями, і зайняти найвищі державні становища. Честь і слава нашому народові за його совісність, працьовитість і жертвенність, і їх здобутки не сміють ніколи пропасти!

БЛАГОСЛОВЕННЯ ГОСПОДНЄ НА ВАС!

Дано в Римі,
при храмі Жировицької Божої Матері
і свв. Мучеників Сергія і Вакха,
у празник святих Верховних Апостолів Петра й Павла,
12 липня 1973 Р.Б.

см. Йосиф
Верховний Архиєпископ, Митрополит і пр.

Комунікат

(закінчення з стор. 2.)

ковно-національних змаганнях конечно потрібна сильна мирянська організація у всіх країнах нашого поселення та об'єднана дія Ієрархів, духовенства і мирян.

4. На підставі дотеперішнього досвіду стверджуємо, що в кожній країні повинна існувати одна організація за патріярхальний устрій та спільне світове об'єднання крайових товариств.

Для переведення цього в життя в США буде покликана в найскоршому часі спільна комісія, складена з представників Крайової управи Товариства за патріярхальний устрій УКЦеркви та Ради Українських Організацій в США за патріярхат Помісної УКЦеркви.

6. З метою завершення структури мирянських організацій світовим об'єднанням нарада уповноважнила панів д-ра В. Пушкара, д-ра Ю. Пелеха і д-р П. Зеленого у співдії з крайовими об'єднаннями покликати організаційну комісію світового з'їзду крайових представництв і організацій за патріярхат, який заплянованo на лютий 1974 р. в Римі.

Торонто, 3 листопада 1973 р.

Підписали:

Світове Товариство за патріярхат Укр. Кат. Помісної Церкви; Міжкрайовий координаційний Осередок церковно-мирянських і громадських організацій за патріярхат УКЦеркви; Координаційний Комітет Канади і Америки за здійснення патріярхату; Европейське Об'єднання Товариств і Комітетів за патріярхат; Об'єднання Українських Католицьких Організацій Австралії; Товариство за Патріярхальний Устрій УКЦеркви — Арґентіна; Товариство Прихильників Української Культури в Бразилії; Товариство за Патріялхальний Устрій Українських Організацій в США США; Крайова Рада Мирян Товариства за Патріярхальний Устрій — США; Рада Українських Ооганізацій в США за Патріярхат Помісної УКЦеркви; Комітет громадської дії за патріярхат і помісність УКЦеркви — Чікаго; Товариство Прихильників Українського Католицького Університету — Ню Йорк; Крайова Рада Українських Організацій за Патріярхат УКЦеркви — Канада.

► **Щоб світло зі Сонця** дійшло до Землі, йому потрібно 8 хвилин і 19 секунд.

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

ВІКТОР КУПЧЕНКО

В. ГАВРИШ

До визначних, хоч скромних українських поселенців з Буковини, що проживали в Едмонтоні, я зачислив би обох братів Купченків. Вони оба вже зійшли з цього світу, але оба вони вибивалися своєю діяльністю в українській громаді на чолові місця між українськими поселенцями.

З покійним Віктором Купченком я познайомився, як він уже жив у Едмонтоні. В розмові з ним я довідався, що він родився в 1892 році, отже був на два роки старший від мене. Я зустрічався з покійним Віктором дуже часто й багато з ним говорив на різні теми й дуже його шанував.

Я вже згадував, що, як я їхав до Канади, то з нами їхало кільканадцять буковинців. Хтось із наших галичан сказав мені, щоб я не товаришував з ними, бо вони не наші люди, ще й мають „жовті пупці". І я бокував від буковинців. Аж, як я познайомився з покійним Віктором Купченком, я переконався, що буковинці такі самі добрі українці, як і ми, хоч може мають троха іншу вдачу, бо походять із гір й може деякі з них були більше загонисті й запальчиві, як наші поселенці з Поділля. Але вони були не менші патріоти за нас й дорожили й дорожать нашими традиціями може більше, як ми.

Я приїхав до Вінніпеґу 17-річним хлопцем 5 квітня 1911 року, а Віктор Купченко приїхав 7 вересня 1911 року. Та він був не лише два роки старший від мене, але він закінчив у краю школу й був більше образований, як я, й через те йому було легше достосуватися до життя в Канаді. Мабуть тому він і скорше оженився, бо вже в два роки по приїзді до Канади, а я аж в 1929 році. Купченко, хоч був буковинець, одружився з галичанкою, Стефанією Угринюк, що походила родом із сусіднього села від мене. Завдяки тому, що він закінчив школу, Віктор Купченко дістав скоро працю в друкарні „Українського Голосу" в Вінніпеґу, а я пішов працювати на „екстра ґенок" на залізницю. Пізніше, як я з ним познайомився, він мені росказав історію свого життя.

Він походив родом з села Берегомет, що лежить над річкою Прутом, на Буковині, де прийшов на світ в родині Юрія та Рахилі з дому Грушка. В родині, крім покійного, були ще чотири брати: Володимир, Дмитро, Іван та Григорій та дві сестри: Касяна й Марія.

Після закінчення сільської школи в Берегометі, покійний закінчив ще рільничу школу в Кіцмані.

Після приїзду до Канади, він працював через три роки друкарем в друкарні „Українського Голосу" в Вінніпеґу, а відтак через 11 років у видавництві „Канадійський Ранок". То були часи затяжної господарської кризи в Канаді й усі наші видавництва ледви животіли. Очевидно, що заробітна платня друкарів була низька й не вистарчала на прожиток. Тому покійний Віктор Купченко вирішив виїхати до Едмонтону, де дістав працю в видавництві „Українських Вістей". Попри працю в „Українських Вістях", що тоді друкувалися в французькій друкарні „Ля Сурвіванс", він працював ще й для французької друкарні й при тій нагоді поглибив своє знання французької мови. Крім французької мови, покійний Віктор знав ще поправно німецьку, румунську, російську, англійську, ну й, очевидно, українську мову, що йому дуже придавалося в його друкарській праці.

В „Українських Вістях" покійний Віктор працював 13 років, від 1932 до 1945 р. То були дуже важкі часи для всіх газет, не були вони легкі й для „Українських Вістей". Але завдяки видатній співпраці покійного Віктора Купченка, який працював за невеличку платню, віддано, не лише як друкар, але часім і помічник редактора. „Українські Вісті" виходили безперебійно увесь час. Пізніші керівники та редактори „Українських Вістей" з великим признанням та пошаною висловлювалися про покійного Віктора, який вклав дуже багато праці в те видавництво в тому дуже важкому для видавців часі.

Я познайомився з покійним Віктором зараз після його приїзду до Едмонтону, як він уже працював в „Українських Вістях". В той час уже починали виплачувати пенсії для старших людей, але кожний мусів мати метрику й посвідку канадського громадянства. Пенсії зачали давати десь в 1927 раоці в сумі 20 долярів. Як Купченко приїхав до Едмонтону, то тоді вже, здається мені, давали 30 долярів місячно. До мене приходили ті всі наші старі пенсіонері, тоді пенсію давали в 70 років, щоб я їм перекладав їхні метрики на англійську мову а до того треба було ще й виповнити внесок (форму) на пенсію. Я тоді передавав усі метрики до перекладу покійному Купченкові, який за 15 хвилин зробив переклад. Для нього то не було ніякою трудністю, бо він знав кілька мов й всі метрики міг перекласти. Щоб його метрик не треба було в кого іншого завіряти, він дістав право підписувати метрики як „комішенер оф овт" й приходив багатьом нашим пенсіонерам з допомогою. За свою працю він звичайно брав те, що йому хто дав, ніколи не вимагав якоїсь точно означеної винагороди. А в деяких бідних загалом не брав нічого. Зрештою я робив так само з винагородою за мою допомогу. Купченко, звичайно, казав кожному, що йому дякував, що він так мало взяв за переклад або й нічого, щоб за нього відмовив „Отче наш". Покійний Купченко був шляхотною й учинною людиною, яких мало зустрічається в світі.

Обмежують число священиків

Словацький уряд обмежує число священиків на Словаччині. Із 90 богословів, що мали бути рукоположені на священиків у 1974 році, уряд покликав 41 до дворічної військової служби, хоч богослови, згідно з законом, є вийняті від військової служби.

На 80 прохань про прийняття до духовної семінарії уряд дозволив прийняти лиш 20 кандидатів, кажучи, що для так багато священиків не буде душпастирств. А тим-часом прибл. 70 парафій на Словаччині не мають священиків, а в інших парафіях потрібні священики-помічники.

Араби погрожують Сахарову

Советський науковець А. Сахаров, який критикує советський уряд за його політику, та закликав західні держави допомагати Ізраїлеві в війні з арабами, накинувся на советський уряд теж за те, що він допомагав арабам, які хочуть знищити Ізраїль.

Недавно ввійшло до його мешкання в Москві двох арабів, які зірвали телефон й заборонили відповідати на дзвінок при дверях. Араби заявили, що вони є членами арабської терористичної групи „Чорний вересень" і прийшли попередити Сахарова, щоб він перестав складати свої заяви в обороні Ізраїля, бо інакше арабські терористи його знищать.

Уряд допомагає Сі-Ен-Ар-ові

Федеральний уряд обговорює тепер закон, на основі якого залізнича лінія Сі-Ен-Ар дістане від уряду допомогу в сумі 305.5 мільйонів долярів на покриття видатків на різні будови та закупи. З того 225.5 мільйонів буде видано цього року, а 75 мільйонів у черговому році. Гроші ці призначені на розбудову залізничих шляхів, на закуп ваґонів та льокомотив, на розбудову бездротного телеґрафу, побудову нових готелів ітд.

Одночасно уряд ухвалив позичити канадській летунській лінії Ер Кенада 140 мільйонів долярів на сплату залеглих боргів.

Українсько канадський музей-архів у Едмонтоні

Всі культурні народи зберігають дбайливо пам'ятки свого минулого та скарби своєї культури в музеях та архівах. На нас припав обов'язок турбуватися й збирати пам'ятки нашого минулого в Канаді й зберегти їх для грядучих поколінь. Це завдання взяв на себе Українсько-Канадський Музей-Архів, який придбав для тієї цілі окремий будинок, що його перебудова закінчується й незабаром там будуть приміщені всі зібрані матеріяли. Просимо Шановних Читачів „Українських Вістей", яким лежить на серці справа збереження наших культурних та мистецьких пам'яток, прийти нам з фінансовою допомогою та переслати матеріяли для збереження їх в нашому Архіві-Музею.

СПИСОК ЖЕРТВОДАВЦІВ Ч. 11-59:

п. С. Сохацький — 100 дол., п. М. Ґрушецький — 50 дол., по 25 дол. — адвокат і провінційний посол Ю. Козяк, Централя Алберта міт, по 20 дол.: — п. М. Поріцький, Гай Прері, Алта., п. С. Сисак Веґревил, Алта., п. В. Деркач, Едмонтон — 10 дол.

ПОЖЕРТВИ МАТЕРІЯЛАМИ:

1. маестро М. Голинський — книжки й світлини;
2. інж. М. Когут — брошури й програмки;
3. п-і І. Слюзар — давні книжки й світлина батька редактора „Канадійського Українця";
4. Д. М. Жуківський — нафтова стінна лямпа;
5. Д. Фодчук, Торонто, часописи, програмки і брошури.

Всім жертводавцям Дирекція Архіву-Музею складає сердечну подяку і просить людей доброї волі надсилати свої пожертви і матеріяли на адресу:

**UKR. CAN. HIST.
MUSEUM-ARCHIVES
c/o 10231 - 98 Street,
or — 10207 - 97 St.
Edmonton
Ph. 424-6905**

► **Советські газети** напоминають режисерів театральних п'єс в Україні, щоб вони „не стояли осторонь боротьби з ідеями буржуазного націоналізму, бо... звісно наскільки живучі й небезпечні націоналістичні пересуди в Україні".

Продавці вживаних автомобілів мусять мати дозвіл

Всі продавці вживаних автомобілів мусять мати в 1974 році окремий дозвіл продавати такі автомобілі, навіть, якщо будуть продавати їх невелику кількість. Очевидно, якщо хтось продає приватно свій власний вживаний автомобіль, то йому такого дозволу непотрібно. Але торгувати вживаними автомобілями буде вільно лиш на основі окремого дозволу. Новий закон хоче запобігти різним надужиттям та захоронити покупців перед купном вживаних автомобілів лихої якости.

► **Володимир** Юрковський, що походить родом із села повіт Борщів, а тепер живе в Ню Йорку, подарував на стипендії для українських студентів в Гарвардському університеті всі свої ощадності в сумі 100,000 долярів. Там встановлено стипендійний фонд його імени.

Річна передплата „УВ" – тільки $6.00

**ВИНАЙМАЄМО
НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ
на родинні і громадські імпрези**

Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.

Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)
12726 — 119 стріт. Телефон: 455-4906 або 454-1177

ОРБІТ Co.
10219 - 97 вулиця,
ЕДМОНТОН 15, АЛТА

Висилаємо всілякі посилки з нашого великого складу товарів, який маємо найкращий, а в Україні найбільш придатний. Пересилка триває 6 тижнів.

УВАГА! НОВА АДРЕСА УВАГА!

ФУТРА

ВЕЛИКИЙ ВИПРОДАЖ ФУТЕР, ЖАКЕТІВ ШАПОК ТА КОВНІРІВ

50%

ЗНИЖКИ ВІД НОРМАЛЬНОЇ ЦІНИ

Persian Lamb, Mouton Lamb, China Mink, Hudson Seal, Squirrel, Muskrat & French Seal Coats & Jackets. Caps, Collars & Muffs.

Пишіть за інформаціями, або зайдіть особисто до:

DOMINION FURRIERS

10012 - 101A Ave., (Rear) Edmonton, Alberta
напроти McLeod Building
Phone: 422-4386 Res.: 455-3229
А. Колодка, власник

ЛЕГКИЙ ВИБІР

Смачний смак виявляє безсумнівно, що це є Сіграм

Seagram's FIVE STAR

Canada's largest-selling rye whisky.

Blended and bottled by Joseph E. Seagram & Sons, Ltd., Waterloo, Ont.

Горілка з жита, що її найбільше продають у Канаді

**СІ-ПІ-ЕР МАЄ ПРАВИЛЬНІ ЛЕТУНСЬКІ ПОСЛУГИ
ДО ПІВНІЧНОЇ ЕВРОПИ
АЛЕ МИ МУСИМО ЇХ ЩЕ ПОЛІПШИТИ**

Зверніть увагу на наші прогулькові подорожі на 22-45 днів.
Вам не треба резервувати місць місяцями наперід.
Вам не треба давати 25% задатку з вашою резервацією.
Вам не треба платити за подорож 30 днів наперід.
Вас не коштує нічого, якщо ви зміните свій плян в останній мінуті.
Ви не тратите нічого, якщо ви відмовитеся від подорожі.
Ви можете летіти до одної країни, а повертатися з іншої. (Наприклад, якщо ви летите до Амстердаму, то ви можете вертатися наприклад з Копенгаґи або Мюнхену).

В часі польоту в подорож та при повороті вами займуться дуже дбайливо. Вам будуть услугувати стюарди та стюардеси, вишколені відповідно до европейської традиції. Вони подадуть вам смачні страви, приготовані за кухарськими приписами різних країн. Попри наші дешеві летунські підорожі на час 22-45 днів, ми маємо знижкові летунські подорожі для молоді та дітей.

І ви можете летіти, тепер, а платити за те пізніше.

Зв'яжіться з вашим подорожним агентом для СІ-ПІ-ЕР.

Ми можемо бути навіть дешевші від других

CP Air

Українські Похоронні Заведення в Алберті

І годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамуванню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phone: 426-0050, Edmonton, Alberta

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 632-2011 — Lamont, Phone 895-2157
Smoky Lake, Phone 656-3000
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood
Andrew — Two Hills Innisfree

В. М. СМОЛИК — президент, Я. СМОЛИК — керівник

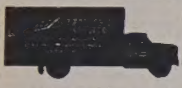

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta. — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

Як є з вашим слухом?

Чікаґо, Ілл. — Белтон зробив дарову пропозицію для тих, що чують, але не розуміють слів. Модель найменшого слухового апарату, який колинебудь зроблено, але не працюючий, буде вислано абсолютно даром кожному, хто відізветься на це оголошення.

Випробуйте цей недіючий модель приватно в вашому власному домі, щоб побачити, який маленький може бути слуховий апарат. Він важить менше, як одна третина унції, і цілий апарат є в одній цілості, що вміщується вповні в усі. Нема ніяких дротів, що вели би від тіла до голови.

Ці моделі є дарові й ми радимо за ними написати тепер. Ми ще раз підкреслюємо, що з тим не є зв'язаний ніякий видаток й ніяке зобов'язання. Ми вже вислали їх тисячі. От же напишіть ще сьогодні до

Dept. 4105,
Beltone Electronics Corp.,
4201 W. Victoria,
Chicago, Ill. 60646 — USA

Aaron Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
#300 10448 - 82 Avenue
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

ГОТЕЛЬ

100 кімнат, коктейл лавндж, таверна, дайнінг лавндж та каварня в невеликому містечку, що гарно розвивається. Готель виказує надзвичайний прибуток й може себе виплатити протягом п'яти років. Власники, що не живуть на місці, позбуваються своїх уділів у готелі й погодяться на догідні сплати.

ПОВНА ЦІНА $850,000

За докладними інформаціями про цю надзвичайну інвестицію пишіть або телефонуйте до виключних агентів

M. Smith — 244-3498

The A. D. GELMON Realty Corp. Ltd.
#280, 3 Calgary Place, 355 - 4th Ave., S.W., CALGARY
265-4670

Q & R

ІМПОРТОВАНІ ТОВАРІ

ТЕПЕР ВІДКРИТА крамниця В ЕДМОНТОНІ

10150A - 82 авеню, Едмонтон, Тел.: 433-8016

Відкритий у четвер і п'ятницю до год. 9 вечора

ВЕЛИКИЙ ВИБІР ХАТНОГО УСТАТКУВАННЯ, РІЗНОГО ПРИЛАДДЯ ТА ПРЕДМЕТІВ НА ДАРУНКИ З ЦІЛОГО СВІТУ

Дрібні оголошення

● Старокрайові ковдри з вашої або доставленої вовни чи пуху робимо на замовлення. Ціни приступні. Говоримо по українськи.
WOOL CARDING
9618 - 111 Ave., Edmonton
Tel.: 479-2289

● ДЛЯ ВЕДЕННЯ ХАТнього господарства (варення, прання, прибирання, тощо) для двох мужчин — батька та сина— потрібна жінка, яка може доходити до праці, або жити на місці.
Зголошення: Іван Дацик, 11524 - 103 стр.; тел.: 479-3048.

● ВИНАЙМАЮ ХАТУ НА п'ять кімнат, близько до автобусної зупинки та крамниць. Удаватися на адресу: 10960 - 95 вул. Тел.: 424-3723 — Іван Бенкалович.

ОГОЛОШЕННЯ

Управа Української Православної Катедральної Громади Св. Івана в Едмонтоні, пошукує господаря (сторожа). Вигідне приміщення при авдиторії. Платня за домовленням. Зголошення висилати негайно на адресу:

St. John's Ukrainian
Orthodox Cathedral
10951 - 107 St.,
Edmonton, Alberta
Phone: 424-4613

Оттава шукає. . .

(закінчення з стор. 1.)

цікавлений включитися фінансово в використання пісків Атабаски для видобуття нафтової ропи, якщо б албертський уряд на те погодився й висловив надію, що незабаром розходження між федеральним та албертським урядом вияснится й ціла Канада зможе користати із добродійств албертської нафтової ропи та природного ґазу.

Досі албертський уряд, після зірвання переговорів з міністром Мекдоналдом, не дав ніякої відповіді на пропозицію федерального уряду, бо стоїть на становищі, що весь податок із продажу нафтової ропи за кордон, повинен дістати албертський уряд. Прем'єр П. Логід загрозив навіть, що, якщо Оттава буде надалі намагатися захопити для себе податок від продаваної до США албертської нафтової ропи, то албертський уряд створить власну провінційну корпорацію, яка буде продавати безпосередно за кордон албертську нафтову ропу та природний ґаз.

► **У США помер** на 76-ому році життя видатний польський діяч Кароль Розмарек.

► **В Донецьку почала** виходити нова газета „Вечорній Данєцк", а в Одесі „Вечорная Адесса". Обі газети друкуються в російській мові.

У Львові чужі пам'ятники

Хоч Львів уважається суто українським містом, то у Львові, поза пам'ятником Івана Франка перед будинком університету (кол. Єзуїтський город), немає іншого українського пам'ятника. Зате перед Державним театром опери та балету стоїть новий пам'ятник Леніна, а на давньому місці на кол. Марійській площі стоїть пам'ятник Адама Міцкевіча. Залишилися теж два давні польські пам'ятники Яна Кілінського в Стрийському парку та Бартоша Гловацького на Личаківському цвинтарі.

В парку Леніна при кол. Личаківській вулиці збудовано „Пагорб Слави", де поховані совєтські вояки, що впали в боях за Львів у часі другої світової війни. До них приєднали ще майже 2,000 російських вояків із першої світової війни, що були поховані деінде. При „Пагорби Слави" — стоїть ґранітний пам'ятник танкістів. При вході до Стрийського парку є погруддя Н. Кузнєцова. Побіч Стрийського парку побудований на площі 100x50 ярдів „Монумент слави радянської армії". На запит, чому нема у Львові пам'ятника Т. Шевченка, дістається відповідь, що „для нього нема відповідного місця", бо всі кращі місця вже зайняті.

Показ нової зброї в СССР

В часі щорічної військової паради з нагоди 56-річниці жовтневої революції, що відбулася в Москві 7 листопада, вперше після шести років, совєтські вояки показали нову зброю. Припускають, що СССР хотів показати США, що, на випадок війни на Близькому Сході, він має досить нової успішної зброї.

Головну промову в часі паради виголосив маршал А. Гречко, який закликав до скріплення совєтської військової потуги та засудив „чужі імперіялістичні круги, які заохочували Ізраїль до агресії".

В часі військової паради совєтські вояки показали танки 10 стіп довгі та п'ять стіп високі, які можна перевозити літаками й скидати з повітря та нові ракети, які можуть досягнути кожну місцевість на земній кулі. Показувано теж ракетні стрільна, якими користувався Єгипет в недавній війні з Ізраїлем.

► **Відомий диригент** і композитор А. Гнатишин у Відні приготовляє для української молоді співанник на два й три голоси, в якому будуть пісні на всі релігійні та національні свята в році.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: 422-8553

Шукають шляхів замирення

Після перемир'я на арабсько-ізраїльських фронтах, США та СССР шукають тепер шляхів, як завести тривалий мир на Близькому Сході. Для обговорення цеї справи побував в США ізраїльський прем'єр Гольда Маїр, яка відбула розмови з президентом Р. Ніксоном та міністром закордонних справ США Г. Кіссінджером. Подробиць розмови не проголошено.

З тою самою ціллю виїхав у відвідини до арабських країн американський міністер Г. Кіссінджер, який хоче почути думку про становище арабських країн відносно умовин заключення миру.

Тимчасом положення на Близькому Сході загострюється наслідком окруження 20,000-ної єгипетської армії на Синаї ізраїльськими військами. Єгипет та Сирія погрожують, що, якщо Ізраїль не відтягне своїх військ на становища, які вони займали в часі проголошення першого перемир'я, тобто коли єгипетська армія ще не була окружена ізраїльськими вояками, то вони будуть продовжувати боротьбу. Представники Об'єднаних Націй, яких завданням є слідкувати за зберіганням умовин перемир'я, мають нелегке завдання: не допустити до вибуху боїв, заки дійде до заключення постійного миру.

Помер маршал Будьонний

В Москві помер на 90-ому році життя совєтський маршал Семьон Будьонний. Він походив родом із Ростовської губернії й відіграв велику ролю в часі комуністичної революції, в якій командував совєтською кавалерією. В другій світовій війні він був якийсь час командиром південного фронту, але Сталін мусів його відкликати, бо через його нездарність у німецький полон попало понад пів мільйона совєтських вояків.

Будьонний належав до старих большевиків та приятелів Сталіна.

Проєкт Тихоокеанського Союзу

Австралійський прем'єр Г. Вітлам побував з відвідинами в комуністичному Китаї і під час розмови з китайським прем'єром Чов Ен-лаєм висунув пропозицію створення союзу держав, що лежать над Тихим океаном. Завданням цього союзу було би обговорювати проблеми, що заторкають ці держави. Чов Ен-лай поставився прихильно до пропозиції Вітлама, одначе висунув відразу застереження, що такий союз, із участю Китаю, не може бути зорганізований, доки Малязія, Тайленд, Сінгапур та Індонезія не наладнають нормальних дипломатичних зв'язків із Китаєм.

Китай погодився купувати в Австралії 300,000 тонн цукру річно, а цього року закупив у Австралії ще 170 мільйонів бушлів збіжжя.

Китайці накидаються на СССР

Китайська радіостанція, яка передає свої програми англійською, російською та іншими мовами, накинулася на СССР, закидаючи давним російським царям, що вони гнобили нарід, а теперішним „новим царям", що вони продовжують політику давних царів. Вони під плащиком „визволення поневолених народів" або „добровільних з'єднань з СССР переводять в життя свій імперіялізм, поневолюють та граблять мільйони різних народів.". Радіопередача тривала цілу годину.

► **В США відбувається** виставка, на якій показують моделі совєтського міжплянетного судна „Союз" та американського „Аполло", які мають відбувати в 1975 р. спільну міжплянетну подорож. В Сибірі відбувається тепер американська виставка річей, зв'язаних із дозвіллям.

Гарний Різдвяний дарунок для Ваших приятелів УСЬОГО ЗА $6.00

Це річна передплата „Українських Вістей.

Кожного тижня на протязі року Ваші приятелі діставатимуть газету з цікавими вістками зі світу, з дописами про весілля, ювілеї подружнього життя ітд., між якими може бути й згадка про їх знайомих, з цікавою повістю та духовним читанням на кожну неділю.

Ми теж вишлемо новому передплатникові повідомлення, хто для нього замовив передплату як різдвяний дарунок.

Замовлення разом з грішми та нижче надрукованим купоном просимо слати до Адміністрації „Українських Вістей".

Прошу вислати "Українські Вісті" як різдвяний дарунок на таку адресу.

— — — — — — — — — — — — — — — — —

Ім'я і прізвище нового передплатника: ....

....

Місцевість: .... Пошта: ....
Провінція: ....

Моє ім'я й адреса: ....

....

Залучую: .... дол.

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕРИСТИ

Drs. Kozak, Church, Craig and Hunter
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA- 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone 422-1248

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — — Припасовує окуляри

Dr. M. F. Stadnyk
Dr. Irwin Stadnyk
Окулісти-Оптометристи
512 Canada Bldg. Saskatoon
Phone 242-5656

Зросли прибутки фармерів

Прубитки канадських фармерів із продажу збіжжя з цьогорічного збору досягнуть два мільярди, 317 мільйонів долярів у порівнанні з одним мільярдом 811 мільйонами в минулому році, що означає зріст прибутку на 27.9%.

З продажу худоби, свиней, молочних продуктів, яєць та свійської птиці фармери матимуть цього року три мільярди 532 мільйони в порівнанні із двома мільярдами 906 мільйонами долярів у минулому році, що означає зріст на 21.6%.

374 мільйони долярів прерійним фармерам

Міністер О. Лянґ, який відповідає за діяльність Канадської збіжжевої ради, проголосив, що фармери трьох степових провінцій дістануть цього року за збіжжя 376.4 мільйонів долярів.

Річна передплата „УВ" – тільки $6.00

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION Ltd.
10635 - 95 St., Edmonton
Phone 424-4401

AUDIOTONE
THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
John ROBERTS
10246 - 102 St., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

ROCKETT AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding
Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

CHEKERDA'S DENTURE CLINIC
ROSSLYN SHOPPING CENTRE — EDMONTON
13562 - 97 St., Edmonton
Ph. 475-0011 — Res. 476-9627

НА ПРОДАЖ РІЗДВЯНІ КАРТКИ

Зайдіть або напишіть до „Українських Вістей" (UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton, Alberta) по гарні різдвяні картки:

► 18 українських карток — $1.50
► 16 українських карток — $1.75
► 18 українських карток — $1.75
► 20 українських карток — $2.00
► 21 англійських карток — $1.50

Картки висилаємо тільки тим, хто із замовленням пришле гроші.

Закресліть зверху, котрих карток бажаєте і вишліть нам:

NAME ....

ADDRESS ....

....

Посилаю —— на передплату "Українських Вістей"

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton, Alta T5H 2M8

Ім'я і прізвище: ....

Адреса: ....

....

(Подати в англійській мові)

ЗМІНА АДРЕСИ

15 ЦЕНТІВ

Коли змінюєте місце свого перебування, виповніть цю картку витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":
UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і
стара адреса: ....

....

Ім'я і

....

нова адреса: ....

(Адресу писати по-англійськи)